

သောတာပန်၏ ထူးခြားချက်(၇)ချက် တရားတော်

၂၄

(၁ - ၇ - ၆၂)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
သစ္စာ(၄)ပါး တရားတော် အမှတ်စဉ် (၁၂) မှ
ထုတ်နုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

သောတာပန်၏ ထူးခြားချက် (၇) ချက်

တရားတော်

(၁-၇-၆၂)

ဣ ဣ ဣ

ဒီနေ့တရားက ဒကာ ဒကာမတွေ ဒုက္ခချုပ်အောင် လုပ်ပါ
ဆိုတာ တိုက်တွန်းလိုက်တယ်နော်...ဒုက္ခချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်နေ
စိတ်ထား သဘောသွားကို ပြောမယ်၊ ဒုက္ခလဲ ချုပ်အောင်လုပ်ကြ
ပါ။ ကိုယ်ဒုက္ခချုပ်တယ် မချုပ်တယ် ဆိုတာကိုလဲ အခုပြောမည့်
ခုနစ်ချက် ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ပေါ်လာလို့ရှိရင်ဖြင့် ညွှန်...ငါဟာ
ဘယ်သူ့ကိုမှ မေးမနေနဲ့တဲ့၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
ငါ သောတာပန်တည်လို့ပဲ...လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ။

ဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာ သောတာပန်နဲ့ ပုထုဇဉ်ထူးအောင် စိတ်နေ
စိတ်ထားသဘောသွားထူးတာကို ဟောတဲ့ ကောသမ္ဘိယသုတ်လို့
မှတ်လိုက်စမ်းပါ...(မှန်ပါ့) ဘုရား၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်
ကောသမ္ဘိယသုတ်လို့ ကိုပေါ်တို့၊ ကိုဝတို့ မှတ်ပါနော်...(မှန်ပါ
ဘုရား)။

သို့သော် ဒိဉ္ဇစွာက ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တည်နေတယ်မသိဘူး၊ မသိပေမယ့်လဲ အခု ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောတာ ပုထုဇဉ်တို့နဲ့ ကွာခြားတဲ့အမျိုးခုနစ်ချက် ရှိတယ်ကွ...ဆိုပြီးသကာလ ဟောထား တာဖြစ်ပါတယ်...(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒုက္ခချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ပါတယ်၊ ဒီအထဲမှာ မချုပ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ပါကြတယ်၊ ပါကြတော့...ဒိဉ္ဇစွာ ...ကိုယ့်ဟာကို ဝေဖန်ပြီးသကာလ သိဖို့ရာ သူများ မေးမနေနဲ့တော့ ဒီခုနစ်ချက် စိတ်ထဲမှာ ပေါ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ငါသည် အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်ပြီးသကာလ အထက်မဂ်၊ အထက်ဖိုလ်သာ တက်ပြီး သကာလ သွားဖို့ရှိတော့တယ်၊ မဖြစ်ကောင်းတဲ့ ခြောက်ဌာနလဲ မဖြစ်တော့ဘူး ဆိုတာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရဲရဲတင်းတင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချ...(မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် အင်မတန် အရေးကြီး တဲ့ စစ်တမ်းပဲဆိုတာ ပေါ်လာလိမ့်မယ် (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ...ဘယ်အကြောင်းပြု ပြောပါလိမ့်မတုန်း...ဆိုတော့ ကောသမ္ဘိပြည်ဆိုတာ ရှိပါတယ်၊ ကောသမ္ဘိပြည်မှာ ရဟန်းတစ်ပါး က ကုဋိတက်တယ်(မှန်ပါ)၊ ကုဋိတက်တော့ ကုဋိထဲမှာဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ သန့်သက်ရေဆိုတာ ဆေးကြရတယ်... ကျင်ကြီးပြီးသွားရင် ဆေးကြရတယ်။

တစ်ပါးက အဘိဓမ္မာနိုင်တဲ့ဘုန်းကြီးက ဆေးပြီးသကာလ ရေကလေးတစ်ဝက် ချန်ပစ်ခဲ့တယ် ခွက်ထဲမှာ၊ ဆေးတဲ့ခွက်ထဲမှာ၊ ထွက်လာခဲ့ရော၊ နောက် သုတ္တန်ဝိနည်းဘုန်းကြီးက တက်တဲ့အခါ မှာ ရေကျန်ကလေးတွေ့တယ်...(မှန်ပါ)။

ရေကျန်ကလေးတွေတော့ အရှင်ဘုရား...ဒီဥစ္စာ အရှင်ဘုရား ထားခဲ့တဲ့ ရေကျန်လား-တဲ့၊ ဟုတ်တယ်-မေ့ပြီးထားခဲ့ပါတယ်၊ ဟာ-အရှင်ဘုရား ဝိနည်းနားမလည်ဘူး၊ ဟာ-တပည့်တော် မေတာပဲ ဘာအပြစ်မှမရှိပါဘူး၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ မေတာအပြစ်မရှိဘူး၊ အရှင် ဝိနည်းနားမလည်လို့ ဒီဥစ္စာ အာပတ်သင့်တယ်ဆိုပြီး ငြင်းကြခုန်ကြတာ ကိုပေါ်နှယ် သူ့ဆရာ ငါ့ဆရာနဲ့ သုတ္တန်ဝိနည်း ဆရာနဲ့ အဘိဓမ္မာဆရာ ငြင်းလိုက်ကြတာ တစ်ခါတည်း သံဃာနှစ်သင်း ကွဲသွားတယ်...(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သံဃာနှစ်သင်း ကွဲသွားတော့ သံဃာနှစ်သင်း ကွဲသွားတဲ့ အပြင်မကတော့ဘူး၊ ကိုယ်စောင့်နတ်ချင်းလဲကွဲ၊ ရွာစောင့်နတ်ချင်း လဲကွဲ၊ တစ်ခါတည်း နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ပါ အကွဲတွေ ဖြစ် ကုန်တယ်...(မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဘယ်လောက်များ ဆိုးသွားသတုန်း... (ဆိုပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို အကွဲတွေ ဖြစ်ပြီးသကာလ သွားတော့ ခုနက အဘိဓမ္မာ ခေါင်းဆောင်နဲ့ သုတ္တန်ဝိနည်း ခေါင်းဆောင်တို့ တပည့်တွေပါ တစ်ခါတည်း ဆူကြပူကြ ဖြစ်နေတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဆီကို ရဟန်းတစ်ပါးက သွားလျှောက်တယ်၊ အရှင်ဘုရား...ရဟန်းတွေဖြင့် နှုတ်လှံထိုးနေကြပြီဆိုတော့ နှုတ်လှံ ဆိုတာက တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက် မခံသာအောင် ပြောနေကြတယ်...(မှန်ပါ့ဘုရား)။

မခံသာအောင် ပြောပြီးသကာလ နေကြတော့ ရဟန်းတစ်ပါး က သွားလျှောက်တယ်၊ ဒီလို-ဒီလိုပဲ ရဟန်းတွေ ပဋိပက္ခ

ဖြစ်ကုန်ပြီဘုရား...မခံသာအောင် ပြောကုန်ကြပြီဘုရား- ဆိုတဲ့အခါ ကျတော့ ကိုင်း...ဒီရဟန်းတွေ ခေါ်ကြကွာ...ခေါင်းဆောင်ခေါ်ခဲ့ကြ၊ ခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့...ခုနက ရဟန်းက သွားပြီးခေါ်တော့ လာတော့ လာကြပါတယ်၊ လာကြပေမယ့်လဲ နားမထောင်ဘူး...ဘုရား စကားကို (မှန်ပါ)၊ မင်းတို့ကွာ...ဒီလိုပြောဆိုပြီး ငြင်းခုန်နေကြလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်မှာသာလျှင် မင်းတို့၏ ကာယကံမေတ္တာ၊ ဝစီကံမေတ္တာ၊ မနောကံမေတ္တာဆိုတဲ့ သာရဏီယ သဘောတွေဟာ အလုံးစုံ ပျက်စီးကုန်မှာပေါ့ကွ...အကုန် အပါယ်ကျကုန်မှာပေါ့ ကွာ...ဒါကို ရပ်ကြပါ၊ မပြောကြပါနဲ့၊ မဆိုကြပါနဲ့...သည်းခံကြပါ လို့ ဘုရားက ဖျန်တယ်...(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ဖျန်ပင်ဖျန်ငြားသော်လဲ ကိုပေါ်၊ ကိုဝတို့...ရှေးကဝိပါက အကြောင်းကြီးကလဲ ပါလာကြတော့ အရှင်ဘုရား...အရှင်ဘုရား ကိစ္စသာ ဖလသမာပတ်ဝင်စားပြီး နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုနေပါ၊ တပည့် တော်တို့ကိစ္စကို တပည့်တော်တို့ ရှင်းပါမယ်တဲ့၊ ဇွတ်ဖြစ်လာ တယ်...(မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဪ...ဒီဥစ္စာ သိပြီးပြောရှာတာ၊ မကွဲရင်မဖြစ်ဘူး...ဒါကွဲဖို့ ဝဋ်တရားကြီးကို ပေါ်လာတာ...(မှန်ပါ)၊ ငါ့လက်ထက်မှာကွဲရမယ်ဆိုပြီး ဝိပါကဝဋ် တရား သင့်တာဆိုပြီးသကာလ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး က ဪ...မင်းတို့တစ်တွေဟာ ဒီလိုသာ လုပ်နေကြမယ်ဆိုရင် သေမင်းနိုင်ငံ အကုန်လိုက်ရမယ်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်မည့်လူ မင်းတို့ မပါတော့ဘူးဆိုပြီး ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သပိတ်လွယ်ပြီး

ရပ်ပြီး ဒီရဟန်းတွေ ဆုံးမပြီးသကာလ ဆွမ်းခံသွားပြီး ဆွမ်းခံရာက ကျောင်းတိုက်မပြန်ဘဲနဲ့ ပလဲလဲ တောထွက်သွားတယ်...(မှန်ပါ)။

ပလဲလဲတောထွက်သွားပြီး ပလဲလဲဆင်ကြီးက လုပ်ကျွေးတာ ကို ဘုရားက ခံနေတယ်။ ပလဲလဲဆင်ကြီးကလဲ သူကလဲ ကိုပေါ်၊ ကိုဝ ဆင်တွေနဲ့နေရတာ သူ့ကို ကျောနဲ့ပွတ်သွား၊ ရှေ့ကသစ်ကိုင်တွေ ချီးသွား၊ သစ်ခက်တွေ ချီးသွား၊ ခါချဉ်ထုပ် တွေ ချသွား၊ ဪ-အပေါင်းအဖော်နဲ့ နေရတာများ တယ်ဆိုရရင် ပါကလား...တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယနဲ့ နေရတာ ကောင်းပါတယ် လို့ သူကလဲ တောထွက်လာတယ်။ ဘုရားကလဲ သံဃာတွေ ဆုံးမလို့မရတော့ တောထွက်လာတာ သွားဆုံကြတယ်...(မှန်ပါ)။

ဆုံကြပြီးသကာလ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဆီ ပလဲလဲဆင်ကြီးကလဲ ကြံတွေ ခြေထောက်နဲ့နင်း လက်မောင်းနဲ့ လိမ်ကြိတ်ပြီး အရည်တွေ ထွက်လာတဲ့အခါ ဘုရားသပိတ်ယူပြီး ထည့်၊ ထည့်ပြီး သူက ဆက်ကပ်၊ နံနက် မျက်နှာသစ်ရေ၊ ဝါး တွေကို လက်မောင်းနဲ့ပွတ် မီးဖြစ်အောင်လုပ်၊ လုပ်ပြီး ခုနက ရေအိုးတို့ ဘာတို့ ရှာပြီးထည့်၊ ထည့်ပြီး ရေနွေးတွေကပ်ပေါ့ လေ...ဆင်ပဲအလုပ်အကျွေးရှိတယ်...(မှန်ပါ)။ ဒီလိုပဲ ဖြစ်သွားရ တယ်...အဲဒီတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ဒီလိုဖြစ် ပြီးသကာလနေတော့ ဘုရားတရား မနာကြရတော့ဘူး၊ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ ကောသမ္ဘီပြည်မှာ ရှိတာတွေအကုန် တရားမနာ ရတော့ ဝါတွင်းသုံးလစလုံး ကိုယ်တော်တွေလဲ မနာရ၊ ဒကာ ဒကာမတွေလဲ မနာရတော့ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်တုန်း စစ်ဆေး

တော့ ဟောဒီ ကိုယ်တော်နှစ်ပါး ခေါင်းဆောင်ပြီး ကွဲတာနဲ့ ဘုရား ထွက်သွားတယ်။ ဘုရားကတော့ ဘယ်စိတ်ပျက်တယ် ရှိမတုန်း၊ ဘုရားမှာ ဒေါသချုပ်ပြီးသား၊ စိတ်ပျက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး...(မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ထွက်သွားရတယ်ဆိုတော့ ဟာ ဒီကိုယ်တော်တွေ ကိုယ်တော်တွေ ပြန်ပြီး လုံးရင်လုံး စေ့စပ်ရင်စေ့စပ်၊ မစေ့စပ်ရင် ကိုယ်တော်တို့ကို ဆွမ်းကို မလောင်းတော့ဘူး ဆိုပြီးသကာလ တစ်ပြည်လုံးက ဆွမ်းမလောင်းဘူး(မှန်ပါဘုရား)၊ ဆွမ်းမလောင်း တော့ မောင်နိုင် အကြပ်တွေ့တယ်...(တွေ့ပါတယ်ဘုရား)ကိုယ့် မှာ လယ်လဲ ရှိတာမဟုတ်၊ ယာလဲရှိတာမဟုတ်၊ ဝတ္ထုပစ္စည်းလဲ ရှိတာမဟုတ်လို့ ဝယ်လို့လဲ ဘယ်တော့မှ ရမှာမဟုတ်တော့ အဲ ဒီတွင် ရှင်အာနန္ဒာက ကိုယ်တော်တို့ တော်ကြတန်ကြ ကိုယ်တော် တို့အတွက်နဲ့ ကိုယ်တော်တို့ ဆွမ်းငတ်ကုန်ကြပြီဆိုပြီး ပြောလို့ သူတို့လဲ လုံးသွားတဲ့အချိန်မှာ အရှင်အာနန္ဒာက သွားပင့်တယ်၊ သွားပင့်ပြီး ကောသမ္ဘီပြည် ပြန်လာပြီးတော့မှ ကွာတဲ့၊ ပုထုဇဉ် အဖြစ်များ... တယ်ကြောက်စရာကောင်းသဟေ့တဲ့၊ မောင်နိုင် သေမင်းနိုင်ငံ လိုက်ဖို့ အလုပ်ချည့် လုပ်နေတယ်တဲ့...ရန်ဖြစ်တယ် ဆိုတာ သေမင်းနိုင်ငံ လိုက်ဖို့ အလုပ်လုပ်တာ...(မှန်လှပါဘုရား)၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတည့်ဘူးဆိုတာကော...(သေမင်း နိုင်ငံကို လိုက်ဖို့အလုပ်ပါဘုရား)။

သေမင်းနိုင်ငံ လိုက်ဖို့အလုပ်တွေ လုပ်ပြီးသကာလ နေကြ တော့ကွာ အဲဒါကြောင့် ပုထုဇဉ်နဲ့ သောတာပန်ဟာ တယ်ထူး

သဟေ...ဆိုပြီး သောတာပန် စိတ်စဉ်ကို ဟောမှာကိုး...(မှန်ပါ
ဘုရား)။

သောတာပန် စိတ်အစဉ်ဆိုတော့ ယနေ့ ဒကာ ဒကာမတွေ
တရားကလဲ...ထီးတင်တဲ့နေ့၊ အပြီးသတ်တဲ့နေ့ ဖြစ်နေတော့
သေသေချာချာ ဒကာ ဒကာမတွေက မှတ်ပြီး ဪ...ကိုယ်ဖြင့်
ဒီစိတ်ခုနစ်ချက် ပေါ်လို့ရှိရင် ဝမ်းမြောက်ပြီး ကိုယ့်အတွက်တော့
ဖြင့် အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်ပြီး၊ အထက်သာတက်ပြီး
နိဗ္ဗာန်သာ ကူးစရာရှိတော့တယ်ဆိုပြီး ဝမ်းမြောက်ကြဖို့ပါပဲ...(မှန်
ပါ)။

ဒုက္ခမချုပ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင်လဲ မချုပ် ချုပ်အောင်
လုပ်မယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ပျက်တွေပဲ၊ ဒုက္ခ
ဆုံးအောင်ဖြင့် လိုက်ပါတော့မယ်၊ ဒုက္ခဆုံးရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ပဲ၊
ဒုက္ခဿအန္တ ကရိဿတိ...လို့ ဘုရားက ဟောထားလို့ ဒုက္ခ
အဆုံးကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်လျှင် သောတာပန်ဖြစ်၏ ဆိုတော့
ဒုက္ခအဆုံးကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်လျှင် သောတာပန် တည်တာပဲ
...(မှန်ပါ)ဘုရား၊ ဒါတွေကို ဒကာ ဒကာမတွေက သေသေချာချာ
မှတ်ပါနော်...(မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခအဆုံးကို မြင်ကြရင်...(သောတာပန်ပါ
ဘုရား)၊ သောတာပန် တည်တာပဲဆိုတာ မှတ်တော့၊ မရသေးတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သစ္စာတရားတွေ နာရတော့ ရ၊ရမှာ ဒဏ်ဖြစ်နေ
သောကြောင့် ရအောင်လုပ်ကြပါ...(မှန်ပါ)၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်များ
ကလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မထောက်ထားရင်လဲ သေချာအောင်လုပ်
ပါ...(မှန်ပါ)၊ သေချာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ အခု ဘုန်းကြီးက အခုပြောမည်

ခုနစ်ချက်နဲ့ ညီလို့ရှိရင် ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ သေချာပြီလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတာပေါ့...(မှန်ပါ)။

ဒီနေ့ဟောမည့် တရားသည် ဘုရားထီးတင် ဖြစ်နေတော့ ဘုရားပြီးတော့ ထီးတင်တယ်ဆိုရင် ဘုရားပြီးတာကိုးဗျ...(မှန်ပါ)။ ဒီမှာလဲ ထို့အတူပဲ ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ့်ကိစ္စ ပြီးတယ် မပြီး တယ်ဆိုတာ သိရအောင် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “ပုထုဇဉ်နဲ့ သောတာပန် ထူးပုံ”ကို ဟောလိုက်တယ်...(မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယနေ့ဟောမည့်တရား ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူ ထူးတာ ဟောမှာပါလိမ့် ...(ပုထုဇဉ်နဲ့ သောတာပန် ထူးတာဟောမှာပါ ဘုရား)။

အဲ...သောတာပန်ဆိုတာသည် ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ့်ကိုယ် ကို ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲလာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဝမ်းထဲမှာ ကိလေသာတွေက ပါးရှားတာ။ အဲဒီတော့ ပါးရှားတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင် ဘယ်လို ပါးရှားတယ်ဆိုတာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သူကိုယ် တိုင် ဒီလမ်းကလာလို့ အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ဒီလမ်းကို ဒီလိုစိတ်ရှိလို့ရှိရင် သောတာပန်ပဲကွ...ပုထုဇဉ်တို့နဲ့ မဆက်ဆံ သောတာပန်တို့၏ ဉာဏ်စခန်းပဲကွဆိုပြီးသကာလ ရန်ဖြစ်ငြင်းခုန် ကြလို့ ဒီတရား ထွက်လာတာဆိုတာ မောင်နိုင် ကျေနပ်ပလား (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် အားလုံး ဒကာ ဒကာမတို့ အရေးတကာ အကြီးထဲမှာ အကြီးဆုံးကို ပြောတော့မှာပဲ...(မှန်ပါဘုရား)။

အကြီးဆုံး အခု ပြောတော့မယ်ဆိုတော့ ဒကာကြီးလှိုင်တို့က အဘိုးအရွယ် အဘွားအရွယ် ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ငါတော့ဖြင့်... ဒီနေရာရောက်အောင် လုပ်မဟေ့...ဆိုတာကိုလဲ အားလုံးပဲ... တစ်ပွဲလုံးပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ...(မှန်ပါ)။ မရောက်ရင် ဖြစ်ကို မဖြစ်ဘူး...(မှန်ပါ)။

မရောက်လို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့၊ ဝမ်းထဲမှာ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ငရဲမျိုးစေ့ရှိ တယ်(မှန်ပါ)။ ဒီမျိုးစေ့ ရှိနေလို့ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒါနလုပ်နေလဲ ဒါနအကျိုးကြောင့် သုဂတိ ရောက်ငြားသော်လဲ မျိုးစေ့က ငရဲ ပင်ပေါက်ဦးမှာပဲ...(မှန်ပါ)။ သီလဆောက်တည်နေပြန်လဲ သီလ တန်ခိုးကြောင့် အသက်ရှည် နတ်ရွာသုဂတိရောက်၊ အဲဒီက ပြန်ဆင်းတော့ ငရဲမျိုးစေ့က အပါယ်ပို့၊ မျိုးစေ့မကုန်ရင် ဘယ် အပင်မဆို ပြန်ပေါက်နိုင်တယ်...(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ငရဲမျိုးစေ့ဆိုတာလဲ ကိုပေါ်...ကိုဝ...ကြည့်၊ ဘာပါလိမ့်မတုန်းဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိထားပါတော့...(မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ဝိစိကိစ္ဆာပြုတ်တာပဲ...(မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ စေ့စေ့စပ်စပ် နားထောင်ပြီးသကာလ ဪ...ဒါဟာ ပုထုဇဉ်နဲ့ သောတာပန်တို့ စိတ်ထားစိတ်နေ သဘောသွား ထူးခြားတာကို ဘုရားဟောတာ ကိုး...(မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြမလား...(ပေါ်ပါပြီ)။ ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူထူး တာကို ဟောမှာပါလိမ့်...(ပုထုဇဉ်နဲ့ သောတာပန်ထူးတာကို ဟောမှာပါဘုရား)။ အင်း...သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် မပါဘူးနော်... (မှန်ပါ) ပုထုဇဉ်နဲ့ သောတာပန်တွင် ထူးပုံကိုဟောတာ...(မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့ ဒီအကြောင်း ဟောရပါလိမ့်မတုန်းလို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့ ဟိုမှာ ရန်ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စတွေကြောင့် အကြောင်းခံပြီး ဟောရခြင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုလဲ သဘောကျပါ...(မှန်ပါ)ဘုရား)၊ ကောသမ္ဘိပြည်မှာ သံဃာတော်နဲ့တကွ နတ်တွေပါ ကွဲသွားတာ ကိုဝ သေချာတယ် (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် စပြီး ပြောပါတော့မယ်တဲ့၊ ဒကာ ဒကာမတို့ သေသေချာချာ နားထောင်ပါနော်...(မှန်ပါ)။

ဥပမာ-မနေ့က ဟောလိုက်တယ်...၊ မနေ့က ဘယ်လိုဟော လိုက်သတုန်း...ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝေဒနာကလေးဖြစ်လဲ ဝိပရိဏာမ ဖောက်ပြန်သွားတာပဲ၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးသွားတယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား...(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ဝေဒနာကလေးတွေက ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်နဲ့ သူ့သဘောသူ စွန့်စွန့်မသွား ဘူးလား (သွားပါတယ်ဘုရား) သုခလဲ သုခသဘော စွန့်တယ်... (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခကော...(ဒုက္ခသဘော စွန့်ပါတယ်)၊ ဥပေက္ခာက ကော (ဥပေက္ခာသဘော စွန့်ပါတယ်)၊ ကဲ-လောဘစိတ်က ကော...(လောဘသဘော စွန့်ပါတယ်)၊ လောဘသဘောစွန့်ပြီး အနိစ္စသဘောချည်း ပြပါတယ်၊ ဖြစ်ပြီး ပျက်တာချည်းပြတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒီလိုချည်းပဲပြတော့ ဪ...ဒါတွေဟာ “ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ ဒုက္ခသစ္စ”ပါကလားလို့ ဒကာ ဒကာမတွေကို ရှုနည်းကို ရှေး ဦးစွာ သင်လိုက်ပါတယ်...(မှန်ပါ)။

အဲဒီ ပရိဏာမ လက္ခဏာတွေချည်း ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ကို ဝိပရိဏာမ လက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စံ ဆိုတဲ့အတိုင်း ဝိပရိဏာမဋ္ဌောလို့ သစ္စာအနက် တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်မှာလဲ ပါသောကြောင့် ဝိပရိဏာမဋ္ဌောဆိုတဲ့ ဖောက်ပြန်တာကလေးသည် ဖောက်ပြန်ဆိုတာ အထည်ကျန်တာ မဟုတ်ဘူးနော်...(မှန် ပါ့ဘုရား)၊ ဖောက်ပြန်ဆိုတာ (အထည်မကျန်ပါဘုရား)။

အထည်မကျန်ဘူးတဲ့၊ ဒီနေရာမှာ ဝေဒနာပေါ်ရင် ဝေဒနာ ကလေးကို ရှာမတွေ့တာ...(မှန်ပါ)၊ လူသေတယ်...ဆိုတော့ အလောင်းပစ်စရာ ကျန်သေးတယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပျက်နေတဲ့ ဝေဒနာပျက်ပျက်၊ စိတ်ပျက်ပျက်၊ ရုပ်ပျက်ပျက်ဆိုတာ ကိုပေါ် ကိုဝတို့ မောင်နိုင်တို့ မှတ်လိုက်၊ အလောင်းမကျန်ဘူး...(မှန်ပါ ဘုရား)၊ အလောင်းမကျန်အောင် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတဲ့ တရားကို ဒကာ ဒကာမတွေ မြင်အောင်ကြည့်ရမယ်...(မှန်ပါ)။

ထိုကဲ့သို့ မြင်အောင်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဪ...ဒါ ဟာ ဒုက္ခသစ္စာပါကလား...ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတာတစ်တိုတစ်စ တစ်ပိုင်းတစ်တစ်မှ ရှာမတွေ့ပါကလား...ဆိုပြီး ပထမရှေးဦးစွာ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မြင်ရမယ်...(မှန်ပါ)၊ မြင်ပြီးသကာလ ဪ...မိမိခန္ဓာကြီးသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးမှုကြီးမှ တစ်ပါး ဘာမှမရှိတော့၊ တကယ်ရွံ့စရာ မုန်းစရာ ခန္ဓာပါကလား လို့ ဉာဏ်တက်လာလိမ့်မယ်...(မှန်ပါ)၊ ဉာဏ်တက်ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ရွံ့စရာ၊ မုန်းစရာကြီးမို့ ဒီဒုက္ခကြီးဖြင့် သိမ်းချင်တာပဲ၊ သိမ်း မှအေးမှာပဲ၊ ရချင်စရာတစ်ကွက်မှ မရှိဘူးဆိုတဲ့ ဉာဏ်လဲ

တက်လာလိမ့်မယ်...(မှန်ပါ) ထိုကဲ့သို့ တက်လာတဲ့အခါ ရှေ့ဒုက္ခ
တွေ ကိုဝ ချုပ်သွားလိမ့်မယ်...(မှန်ပါ)။

ဝိပရိဏာမဒုက္ခတွေ ကိုဝ...ဘာဖြစ်သွားမလဲ (ချုပ်သွားမှာပါ
ဘုရား) ဒါဖြင့် အဝိပရိဏာမ နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာလိမ့်မယ်(မှန်ပါ)
ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီ)။

ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခချုပ်သွားတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဘာပေါ်လာ
မတုန်း...(နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာပါမယ်) အဝိပရိဏာမ သုခ ပေါ်လာ
လိမ့်မယ်၊ အဝိပရိဏာမ...ဆိုတာ ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိတာ၊
သုခ...ဆိုတာ ချမ်းသာတာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိတဲ့ သုခ၊ သန္တိ
သုခ...ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန် ပေါ်လာလိမ့်မယ်...(မှန်ပါ)ဘုရား)။

အဲဒါကို မောင်နိုင်တို့က ဉာဏ်နဲ့မြင်တော့ ဪ...ဝိပရိဏာမ
တွေ ရှေ့မှာမရှိတော့ဘူး၊ အခုမှပဲ ဖောက်ပြန်မှုကြီး ဇာတ်သိမ်းတာ
တွေ ပေတော့တယ်လို့ မလာပေဘူးလား...(လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖောက်ပြန်မှု ဇာတ်သိမ်းတာက နိရောဓသစ္စာ...(မှန်
ပါ)၊ တွေ့ရပေတယ်ဆိုတာ မဂ္ဂသစ္စာ...ဆိုတော့ သောတာပန်တည်
ရော၊ မဂ်ရဖိုလ်ရတာပဲ...(မှန်ပါ) ဖိုလ်ရရင် ပစ္စဝေက္ခဏာရတာပဲ၊
ဒါက ဝိထိနိယာမ ဓမ္မနိယာမ ဖြစ်နေလို့ ဘုန်းကြီး ပြောဖို့မလိုတော့
ဘူး၊ မဂ်ရဖိုသာ ပြောဖို့လိုတယ်(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မဂ်သည် ဘယ်အချိန်ကျမှ ရသတုန်း...ဝိပရိဏာမ
ဒုက္ခသစ္စာ မြင်နေတုန်းက ကိစ္စဉာဏ်၊ သဘောပါကြလား...(ပါ
ပါပြီ)၊ ဝိပရိဏာမ ဆုံးသွားတာ မြင်လိုက်တော့ ကတဉာဏ်၊
ကတဉာဏ်ဆိုတာ ဪ...ငါ...သောတာပန် တည်ပြီလို့ သိတဲ့
ဉာဏ်...(မှန်ပါ)။

မဂ်ဉာဏ်ကတက်ပြီး ဪ...ငါ...သောတာပန် တည်ပြီလို့ သိတဲ့ဉာဏ်ကို ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြမလဲ (ကတဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဖောက်ပြန်နေတဲ့ ကိစ္စတွေ မမြင်တော့ပါဘူး။ ဖောက်ပြန်တဲ့ ကိစ္စဟူသည် ရှာမတွေ့တော့ပါဘူး ဆိုပြီးသကာလ ဖောက်ပြန်ခြင်း ကင်းတာကို မြင်တဲ့ဉာဏ်က ဘာဉာဏ်တဲ့တုန်း...(ကတဉာဏ်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီသစ္စဉာဏ်ဆိုတာက ဒကာ ဒကာမတွေ သိပြီးသား အတိုင်း ပေါ်လာတာ ကလေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဘာပေါ်ပေါ် ဒုက္ခသစ္စာချည်းပေါ်တာပဲ...(မှန်ပါ)၊ သူဖောက်ပြန်တဲ့ကိစ္စ သိပြန် တော့ ကိစ္စဉာဏ်...(မှန်ပါ)၊ ဖောက်ပြန်တဲ့ကိစ္စ သိပြန်တော့(ကိစ္စ ဉာဏ်ပါဘုရား)၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကင်းတာကို မြင်ပြန်တော့(ကတ ဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဒီဉာဏ်သုံးဉာဏ်နဲ့ တက်လိုက်ကြပါလို့ ဆိုတာကို ဘုန်းကြီး များ သေသေချာချာ မေတ္တာရှေ့ထားပြီးသကာလ ကိုဝ...အရေး တကြီးပြောတာပဲ...(မှန်ပါ)၊ ပြောဖို့လွယ်ကြပါ့မလား...(မလွယ်ပါ ဘုရား)၊ မလွယ်ဘူးတဲ့။

ခန္ဓာထဲက ဘာပေါ်လာလာ ဒကာ ဒကာမတွေက ဪ- ပေါ်လာတာဟူသရွေ့ ဒုက္ခသစ္စာသာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ (မှန်ပါ)၊ အဲဒါက ဘာဉာဏ် ခေါ်ကြမယ်...(သစ္စာဉာဏ်ပါဘုရား)၊ ပေါ်လာ တာကလေးဟာ ပေါ်လာတဲ့ သဘောတွေ အကုန်စွန့်သွားပြီ မောင်နိုင်ရ၊ ဦးဘရှင်းတို့ရ...ရှိကို မရှိတော့ဘူး၊ ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောကလေးပဲ ဖောက်ပြန် ဖောက်ပြန်သွားတာကလေးတွေ ဆက်မြင်နေရင် ဘာဆိုကြမလဲ...(ကိစ္စဉာဏ်ပါဘုရား)။

အဲဒီ ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောတွေ...(ဆုံးသွားပြီဘုရား)၊ တပည့်တော်တို့ဖြင့် မဖောက်ပြန်တဲ့ ချမ်းသာကလေး တစ်ခုပဲ မြင်နေတော့တယ်ဆိုရင် ဘာဆိုကြမလဲ...(ကတဉာဏ်ပါဘုရား)။

အဲဒီကတဉာဏ်ဆိုရင် သောတာပန်တည်ပြီ...(မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ဒါ့ကြောင့် ဓမ္မစကြာမှာ တရားဦးဟောကတည်းက သစ္စ၊ ကိစ္စ၊ ကတ...ဆိုတာ ဟောပါတယ်နော် (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ သစ္စဉာဏ်၊ ကိစ္စဉာဏ်၊ ကတဉာဏ်ကိုလဲ ယနေ့ဟောလို့ ဒကာ ဒကာမတွေ သောတာပန်တည်ပုံလဲ သိပါပြီ၊ သောတာပန်တည်တယ်ဆိုတာ သိတော့ကို ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲလာသလား...အသားအရေ လှလာသလားဘုရား...မဟုတ်ပါဘူးကွာ...တဲ့၊ သောတာပန်စိတ် ပေါ်တာရှိတာပါပဲ(မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား...(ရှင်းပါပြီ)။

ဘာပေါ်သတန်း...(သောတာပန်စိတ် ပေါ်တာပါဘုရား)၊ သောတာပန်စိတ် ပေါ်တာရှိတာပဲဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်ပါနော်...(မှန်ပါ)။

အဲဒီပေါ်တော့ကွာတဲ့ သောတာပန်စိတ်ဆိုတာက ပုထုဇဉ်နဲ့ မတူတာ ခုနစ်မျိုးရှိတယ်တဲ့...(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှစ်မျိုးတဲ့တုန်း...(ခုနစ်မျိုးပါဘုရား)၊ ပုထုဇဉ်နဲ့ မတူတာ ခုနစ်မျိုးရှိတယ်လို့ ဒကာ ဒကာမတွေက လေးလေးစားစား မှတ်ပါနော်(မှန်ပါ) ပြီးတော့မှ ကိုယ့်အလုပ်လုပ်တာပေါ့၊ ပြီးတော့မှ ချိန်တာပေါ့ မောင်နိုင်ရာ...(မှန်ပါ)၊ သိထားနှင့်တော့ သူများမေးဖို့

ဘယ်သူက ဝေဖန်တာပါလိမ့်...(ဘုရားက ဝေဖန်တာပါ)၊
ဪ...ဘုရားက ဝေဖန်တာဖြင့် ကိုယ်က မမှားတော့ဘူး...
(မှန်ပါ)။

ဘုရားက ဝေဖန်တာကို ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဒုက္ခချုပ်တာကို
မြင်တော့မြင်ပြီ၊ ဒီခုနစ်ချက် မပေါ်သေးရင် ပြန်လုပ်တာပေါ့
(မှန်ပါ)၊ လမ်းကတော့ သစ္စ၊ ကိစ္စ၊ ကတနဲ့သာ တက်...(မှန်ပါ)၊
ရှင်းကြပလား...(ရှင်းပါပြီ)။

လမ်းကတော့...(သစ္စ၊ ကိစ္စ၊ ကတနဲ့ တက်ရပါမယ်)အဲ...
သစ္စဉာဏ်၊ ကိစ္စဉာဏ်၊ ကတဉာဏ်နဲ့သာ တက်လိုက်ပါဆိုတာ
ကိုဖြင့် ဆရာဘုန်းကြီးက လေးစားစွာနဲ့မှတ်တယ်...(မှန်ပါဘုရား)၊
ရှင်းပြီနော်...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ကတဉာဏ် ရောက်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ
ပုထုဇဉ်နဲ့ ဘာထူးသတန်းကွ...ဆိုတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးက ပုထုဇဉ်တွေ ရန်ဖြစ်နေတာ မြင်တာနဲ့ ဪ...
ပုထုဇဉ်များ တယ်ဆိုပါကလား ရဟန်းတို့၊ ကတဉာဏ်ရောက်ပြီး
သား ပုဂ္ဂိုလ်များ စိတ်ထားကတော့ကွာ...ဒီလိုထားပါတယ်ဆိုတာ
ဘုရားက ဖော်ပြတာ...(မှန်ပါ)။ ဆိုတော့ ဒါကိုခင်ဗျားတို့ထိပ်ကို
သံမှီစွဲသလို လေးစားစွာနဲ့ မှတ်ရတော့မည့် တရားဆိုတာ
မသေချာဘူးလား...(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သေချာတယ်...သေချာတယ်...ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့
နိဗ္ဗာန်ဟာ ဝေးတာလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဆရာကောင်း သမားကောင်း
တွေ၊ ကိုယ်လဲအသက်ရှင်၊ ဒီဉာဏ်တွေကိုလဲ ကိုယ်က နားလည်ပြီး

သကာလထားတော့ ပွားများပြီး လုပ်ယူလိုက်မယ် ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ် အပါယ်လေးပါးရောက်မှာ သနားလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီအလုပ် ကို လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ(မှန်ပါ)။

သစ္စာသိရင် သစ္စဉာဏ်...(မှန်ပါ)၊ ဖောက်ပြန်တာ သိရင် (ကိစ္စဉာဏ်ပါဘုရား)၊ ဖောက်ပြန်တာတွေ မတွေ့တော့ပါဘူး ဆိုလို့ရှိရင်...(ကတဉာဏ်ပါဘုရား)၊ ဆိုတော့ ကိုဝ...ဒါဟာ သိပ်ဝန်လေးသလား...(မလေးပါဘုရား)။

မလေးပါဘူး၊ တစ်နေ့ နာရီကလေး အချိန်ကလေးထားပြီး ဒကာ ဒကာမတွေက ငါ...အပါယ်လေးပါး သွားစရာတွေ ရှိသေးတယ်၊ သားနဲ့ သမီးနဲ့ ဆွေနဲ့ မျိုးနဲ့ အရောင်းအဝယ်နဲ့ နေကြတာတွေ ဖြစ်နေတော့ မဟုတ်တရားတွေက တို့မှာ အများကြီး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က တစ်နေ့ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ် အပါယ်ပို့ နေတယ်မသိဘူး၊ အဲဒီတော့ ဒီဉာဏ်သုံးဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း တက်လို့ရှိရင် ရတယ်၊ ရလို့ရှိရင် ဒီ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ အပါယ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်ပြီးသကာလ သုဂတိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရင်လဲ ကျန်မယ်၊ သို့မဟုတ်ရင်လဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်ရင်လဲ ရောက်မယ်...(မှန်ပါ)၊ ဆိုတော့ သုဂတိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကျန်လဲ အထက်ဉာဏ်တွေ ရတော့မှာပဲ...(မှန်ပါ)၊ ဟာ...တစ်ခါတည်း မဂ်လေးတန် တက်သွားပါတယ် ဆိုလို့ရှိရင်လဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကုန်ပြတ်မှာပဲ...(မှန်ပါ)၊ အရှုံးပါသေးရဲ့လား...(မပါ၊ ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်သုံးခုသည် ဒကာ ဒကာမတို့ အလွန်အရေးကြီး တယ်ဆိုတာကိုလဲ ဦးဘရှင်းတို့ သေသေချာချာ မှတ်ပြီးသကာလ

ဪ...ဒီဥစ္စာကိုဖြင့် ရအောင်လဲလုပ်မယ်၊ ဒီအသိကလေးလဲ ကိုယ့်သန္တာန်ပေါ်ပြီးသား ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင်လဲ ရင်အေးရသဟ... (မှန်ပါ)၊ မပေါ်သေးလို့ရှိရင်လဲ ရင်အေးတဲ့အလုပ်ကို တို့လုပ်ဦး မယ်ဟ(မှန်ပါ)ဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘာမှ အားငယ်စရာ မရှိဘဲနဲ့ ကိုယ့်အရေးကိုယ်ကြီးကြပါဆိုတာ သတိပေး...(မှန်ပါ) ဘုရား၊ မောင်နိုင် မပေးသင့်ဘူးလား(ပေးသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ တရားကို ဆွဲဟောနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ အလွန်သနားလို့ တကယ့်ကို ဒကာ ဒကာမတွေကို မိဘဆွေမျိုးညာတကာ မတော်ဘူးသည် မည်သည်မရှိလို့ အကုန်ကယ်တင် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်သာ ယူတော့...(မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ပြောပါတော့မယ်တဲ့၊ ပုထုဇဉ်နဲ့ သောတာပန် ဒီလိုထူးသကွာတဲ့...(မှန်ပါ)၊ သူလဲ လောဘဖြစ်တာပဲတဲ့၊ သောတာပန်လဲ ဒေါသလဲဖြစ်သေးတာပဲ၊ မောဟလဲ ဖြစ်သေး တာပဲကွတဲ့၊ ထိနမိဒ္ဓဆိုတဲ့ ငိုက်မျည်းတဲ့စိတ်တွေလဲ ဖြစ်သေးတာ ပဲတဲ့(မှန်ပါ)၊ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ၊ ဗျာပါဒနီဝရဏ၊ ထိနမိဒ္ဓနီဝရဏ ဆိုတာလဲ မောင်နိုင် ဖြစ်သေးတာပဲတဲ့...(မှန်ပါ)၊ ဥဒ္ဓစ္စဆိုတဲ့စိတ် ပျံ့လွင့်မှုလဲ သောတာပန်မှာ ရှိပါသေးတယ်ကွတဲ့...(မှန်ပါ)၊ ကုက္ကုစ္စဆိုတဲ့ဥစ္စာလဲ ရှိပါသေးတယ်ကွာတဲ့ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ပုထုဇဉ်နဲ့ ဒီနေရာမှာ ကိုဝက စဉ်းစား၊ မောင်နိုင်က စဉ်းစားပေါ့ဗျာ၊ ဒီနေရာ တူနေသေးတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တော့ မပါဘူးလား...(ပါ၊ပါတယ်)၊ သောတာပန်ဆိုပြီး ဒါတွေ ဖြစ်သေး တယ်လို့ ဘုရားက ဟောပြန်တယ်...(မှန်ပါ)။

ကာမစွန္ဒနီဝရဏဆိုတဲ့ လောဘ ဖြစ်သေးတာပဲတဲ့(မှန်ပါ)၊
ဗျာပါဒနီဝရဏဆိုတဲ့ ဒေါသကော(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ထိနမိဒ္ဓ
နီဝရဏဆိုတဲ့ ငိုက်မျည်းခြင်းတွေကော...(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဆိုတဲ့ ပျံလွင့်မှုတွေကော...(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

နီ... ဘာထူးသတန်းလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ပုထုဇဉ်လဲ
ဒါတွေဖြစ်တာပဲ၊ သောတာပန် ဖြစ်ပြီးသား ကတဉာဏ်ရပြီးသား
ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ဒါတွေဖြစ်တာပဲ ဆိုတော့ လောကီအလိုပြောလို့ရှိရင်ဖြင့်
ဟိုက ဖြစ်ကြောရှည်နေတယ်၊ ပုထုဇဉ်က...(မှန်ပါ)၊ သူက
ဖြစ်ကြောမရှည်ဘူးတဲ့...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ
ဘုရား)။

အကြမ်းမှတ်ထားပါ...အကြမ်းမှတ်ထားပါ၊ ပုထုဇဉ်ကတော့
(ဖြစ်ကြောရှည်ပါတယ်)၊ ဖြစ်ကြောရှည်နေတယ်ဆိုတာ တစ်နေ့
လုံး ဒီဟာလောဘဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် လောဘချည်းပဲ၊ ဒေါသဖြစ်
နေတယ်ဆိုရင် မကျေမချမ်းနိုင်ဘူး...(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ကြော မရှည်ဘူး
လား...(ရှည်ပါတယ်ဘုရား)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ
ဘုရား)။

အဲ...ဒုက္ခချုပ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဒီလိုမလာဘူးကွတဲ့။
ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ဪ-ဖြစ်သွားပြီလို့ နောက်က တစ်ခါတည်း
ဉာဏ်လိုက်တယ်တဲ့...။ (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ကြောရှည်သေးရဲ့လား...
(မရှည်ပါဘုရား)ဖြစ်ရင် ချက်ချင်းသိတယ်တဲ့ (မှန်ပါ)၊ နောက်က
နေသိတာပဲတဲ့၊ ဪ...ငါသည် လောဘ ဖြစ်သွားပဟေ့...ဒီဥစ္စာ
ဖြင့် လောဘ ဖြစ်သွားပဟ ဆိုတာ နောက်ကနေပြီးသကာလ

ဉာဏ်အသိကလေးက ချက်ချင်းလိုက်တယ်(မှန်ပါ)။ ဒေါသဖြစ်လဲ ... (ဉာဏ်အသိလိုက်ပါတယ်)။ ဉာဏ်အသိကလေးက ချက်ချင်း လိုက်တယ်။ ထိနမိဒ္ဓဖြစ်ကော (ဉာဏ်အသိကလေးက ချက်ချင်း လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်အသိကလေးက ချက်ချင်းလိုက်တယ် သူက မသိတာ မရှိဘူး...(မှန်ပါ)။ လောဘဖြစ်ဖြစ်၊ ဒေါသဖြစ်ဖြစ်၊ ထိနမိဒ္ဓဖြစ်ဖြစ်၊ ဥဒ္ဓစ္စဖြစ်ဖြစ်၊ ကုက္ကုစ္စဖြစ်ဖြစ် ကိုဝ...ဖြစ်တော့ ဖြစ်တာပဲတဲ့... (မှန်ပါ)။ သူ မပယ်နိုင်သေးလို့ ဖြစ်တာကိုး၊ သူ့မဂ်က ဒိဋ္ဌိနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာသာ ပယ်နိုင်သေးတာကိုး(မှန်ပါ)။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေ အကုန်ပယ်ပလား...(မပယ်သေးပါ)။ မပယ်နိုင်သေး တော့ မပယ်နိုင်သေးလို့ လာတာပဲ ဆိုတာကလဲ ဒကာ ဒကာမ တွေက မှတ်...(မှန်ပါ)။ လာပင်လာငြားသော်လဲ ချက်ချင်း နောက်က ပြန်သိတယ်...(မှန်ပါ)။

ပုထုဇဉ်ကတော့ ဖြစ်ကြောရှည်ကွတဲ့...(မှန်ပါ)။ သောတာပန် က ဖြစ်ကြောတိုကွတဲ့...(မှန်ပါ)။ ထူးပလား (ထူးပါတယ်ဘုရား)။ အဲ...(သောတာပန်ဆိုရင်ဖြင့် ဖြစ်ကြောတိုတာချည်းပဲ (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့က သောတာပန်တဲ့ဗျာ...လို့ချင်၊ ရချင်လိုက်တာ များလိုက်တာ...(မှန်ပါ)။ ဒေါသကြီးလိုက်တာ၊ သူတို့ကိုယ် သူတို့တော့ ဘဝင်မြင့်နေလိုက်တာ သောတာပန်တဲ့ (မှန်ပါ)။ အစရှိသည်နဲ့ ပြောချင်လဲ ပြောကြလိမ့်မယ်(မှန်ပါ)။ သို့သော် အတွင်းမှာ အခု ဆရာဘုန်းကြီးက ရှင်းပေးတော့...ဦးဘရှင်း တို့က လင်းသွားပါလိမ့်မယ်...(မှန်ပါ)။ ဖြစ်ကြောရှည်နဲ့ (ဖြစ်ကြော

တို့ပါဘုရား)၊ ဒါ...ကွာတာပါပဲကွာ...တဲ့(မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ကြောရှည်နဲ့ ဖြစ်ကြောတို့ ကွာတယ်ကွတဲ့...ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ ဟိုက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဉာဏ်က နောင်က ဖြတ်ဖြတ်လိုက်တယ်...(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ပုထုဇဉ်ကတော့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တောက်လျှောက်သွားတာပဲ...(မှန်ပါ)၊ တစ်နေ့လုံး ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သွားချင်လဲ သွားနေတာပဲ...(မှန်ပါ)။

ဥပမာ-သားတစ်ယောက်က အိမ်ကပစ္စည်း ခိုးဝှက်ပြီး သကာလ ကစားပစ်လိုက်တယ်ဆို မင်းကို မကျေသေးဘူးကွာဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘယ်တော့မှ ကျေတယ်လို့ ရှိသတုန်း...(မရှိပါဘုရား)။

သောတာပန်ကတော့ ဘယ်လိုတဲ့တုန်း(ဖြစ်ကြောတိုသွားပါတယ်ဘုရား)၊ ဖြစ်ကြောတိုသွားတယ်၊ ဟေ့...မင်းယူသွားတုန်းက ငါ အတော်ဒေါသဖြစ်တယ်ဟေ့...ဟော...ငါမှားသွားပြီဟေ့...ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ချက်ချင်းနောက်က အသိလိုက်တယ်(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ)၊ ဟိုက အသိလိုက်သေးရဲ့လား...(မလိုက်ပါဘုရား)၊ မလိုက်တော့ဘူးတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့...။

ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်အချက်မှာ ဖြစ်ကြောရှည်နဲ့ ဖြစ်ကြောတို့ ကွာပါတယ်...(မှန်ပါ)ဘုရား) ဖြစ်ကြောတိုရင် သောတာပန်...(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ကြောရှည်ရင် ပုထုဇဉ်...(မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အံ့မာလေး...ဒီဥစ္စာ တော်တော်ပြောရမယ်နော်၊ ဒကာ
ဒကာမတို့ တစ်ချက်ပြီးပြီဆိုကြစို့...(မှန်ပါ)ဘုရား၊ တစ်ချက်ပြီး
ပြီတဲ့၊ ဦးဘရှင်၊ ဒီဥစ္စာ မမေ့စေနဲ့နော်...(မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့
ရိုကော်ဒါရှိရင် ရိုကော်ဒါနဲ့ကူးထားပါ...ကိုယ့်ဟာကိုယ် စစ်ဆေး
ဖို့ကိုး...(မှန်ပါ)၊ သူများ စစ်ဆေးဖို့ မလိုပါဘူး...(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် အဆင်းလှလာလိမ့်မယ်...ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲလာလိမ့်
မယ်လို့ သောတာပန်မှာ မရှိပါဘူး၊ ဖြစ်ကြောရှည်နဲ့ ဖြစ်ကြောတို
ကွာတယ်...(မှန်ပါ)။

ဒီဌိဝိစိကိစ္ဆာတော့ မလာပါဘူး၊ မောင်နိုင်ရ...(မှန်ပါ)၊ မလာပင်
မလာငြားသော်လဲ ဒီပြင်လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ထိနမိဒွေတွေက
တော့ (လာပါတယ်)၊ လာပေမယ့်လဲ ပုထုဇဉ်နဲ့ ဘာထူးသလဲ...
ဖြစ်ကြောတိုပါ...(တိုပါတယ်) ဖြစ်ကြောရှည်တာနဲ့ ဖြစ်ကြော
တိုတာ ဒါ...ကွာသွားတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိကြပလား...(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်ကိုဖြင့် ကိုယ့်ဟာကိုယ် အကဲခတ်လိုက်...
(မှန်ပါ)၊ သိလောက်ပြီမဟုတ်လား...(မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒီပြင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေ ပါးတာတွေတော့
အသက်ကြီးလို့လဲ ပါးတတ်တယ်...(မှန်ပါ)၊ အတွေ့အကြုံ
ဒုက္ခတွေက များလို့လဲ ဪ...တယ်မရှာချင်တော့ပါဘူးဆိုတာ
ရှိတတ်တယ်(မှန်ပါ)၊ အဲဒါ သံဝေဂတွေ...(မှန်ပါ)ဘုရား၊
အခုဟာက သောတာပန်နဲ့ ပုထုဇဉ်ထူးတာကို ဟောနေတာ
(မှန်ပါ)။

သံဝေဂက...တစ်မျိုး၊ တကယ့်ဉာဏ်တက်တာက(တစ်မျိုးပါ ဘုရား)၊ ဉာဏ်ထူးလာတာက တစ်မျိုး၊ ရှင်းကြပလား...(ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါကြောင့် လေးလေးစားစား မှတ်ပါလို့ မူလကနေ တရား ခင်းခဲ့တယ်ဆိုတာ ကိုဝ...သာမညမှတ်လို့ တော်ပါ့မလား...(မတော်ပါ ဘုရား)။

ကိုယ်လဲ ဒီအဖြစ်ရောက်အောင် လုပ်ရမယ်(မှန်ပါ့)ဘုရား၊ ဖြစ်ကြောရှည်နေလို့ရှိရင် ဖြစ်ကြောတိုရောက်အောင် လုပ်ရမယ် (မှန်ပါ့)၊ မလုပ်ရပေဘူးလား...(လုပ်ရပါမယ်ဘုရား)။ အေး... ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်ကို ကျေနပ်ပလား(ကျေနပ်ပါပြီ)၊ ကောင်းပြီ ဒါ ၁-နံပါတ်ကို အကဲခတ်နိုင်ပြီဆိုတာဖြင့် မှတ်ပါ။ အပါယ် လေးပါး တံခါးဆိုတာတော့ အစောကြီးက ပိတ်နေတယ်၊ ကတဉာဏ်ရကတည်းက ပိတ်နေတယ်...(မှန်ပါ့)၊ ကျန်တဲ့ ကိလေသာတွေ သူ့ဟာသူ စဉ်းစားလိုက်တဲ့အခါမှာတဲ့...ဪ... မပယ်သေးလို့ ပေါ်လာတာပဲလို့လဲသိတယ်(မှန်ပါ့)။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ ဣဿာမစ္ဆရိယ၊ ထိနမိဒ္ဓတွေဟာ ကိုဝ...မပယ်နိုင်သေး ဘဲကိုးဗျ(မှန်ပါ့)၊ မပယ်နိုင်သေးတော့ အကြောင်းရှိရင် အာရုံက တိုက်တော့ ဘယ့်နှယ်နေသတန်း...(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ပေါ်ပင် ပေါ်ငြားသော်လဲ ဘာထူးခြားသလဲ... (ဖြစ်ကြောတိုပါတယ် ဘုရား)။

ပုထုဇဉ်က ဖြစ်ကြောရှည်တယ်...(မှန်ပါ့)၊ သောတာပန်က (ဖြစ်ကြောတိုပါတယ်)၊ ဩ-ဒီလိုထူးပါကလားဆိုတာ ဘုရားက

ကောသမ္ဘိယသုတ်မှာ ဟောပါတယ်(မှန်ပါဘုရား)၊ မောင်နိုင်...
ကျေနပ်လား...(ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

၁-နံပါတ် ဘယ်နှယ်တုန်း...ဒကာ ဒကာမတွေ...ရှင်းကြရဲ့၊
လား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

၂-နံပါတ်စတော့မယ်၊ ၂-နံပါတ်ကတော့ကို ခုနကပြောခဲ့တဲ့
လောဘရော၊ ဒေါသတွေ၊ ဣဿာတွေအကြောင်း တိုက်ဆိုင်လို့
ပေါ်တဲ့ မပယ်သေးတဲ့ ကိလေသာတွေကတော့ ကိုပေါ်၊ ကိုဝ...
လာမှာပဲ...(လာမှာပါဘုရား)၊ လာပင်လာငြားသော်လဲ နဂို
ကတည်းက ဖြစ်ကြောတိုတာမှန်း သိထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့
ကိုင်း...ငါ ငြိမ်းအေးအောင် လုပ်လိုက်မယ်ကွ ဆိုတဲ့စိတ်
တစ်ခါတည်း ပေါ်လာရင်...(မှန်ပါ)။

ဒီဟာတွေ ငြိမ်းအောင်လုပ်လိုက်၊ ဒီနေ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း ပိုထိုင်
လိုက်မယ် သဘောကျလား...(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အဲဒီကမ္မဋ္ဌာန်း ပိုထိုင်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘဝ
ဆုံးပြီးသား ဖြစ်နေတော့ ဒုက္ခဆုံးအောင် ရောက်သွားတော့
ငြိမ်းအေးမသွားဘူးလား (ငြိမ်းအေးသွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ငြိမ်းအေးအောင် ငါသည်ကားလို့ဆိုရင် သိရုံတင်
မဟုတ်ဘူး၊ ငြိမ်းအေးအောင် လုပ်ဦးမယ်ဆိုတဲ့ ဒုတိယစိတ်လဲ
ပေါ်လာပြန်တယ်...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား...(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေ ပုထုဇဉ်လို့ပဲဖြစ်တာပဲ၊
သို့သော် သူက ဖြစ်မှန်းသိတဲ့အတွက် ငြိမ်းအေးအောင်လုပ်လိုက်ဦး
မယ်ဆိုပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်...(မှန်ပါ)၊ တစ်နည်း

အားဖြင့်လဲ ထိုင်ရင်းပဲ ဒိဉ္ဇစွာတွေကို ကိုယ့်ခန္ဓာဖြစ်ပျက် ရှုပြီး သကာလ ငြိမ်းအေးအောင် လုပ်လိုက်ဦးမယ်ဆိုလဲ ငြိမ်းသွားတာပဲ...(မှန်ပါ)။ ဝမ်းထဲ အလုံးကြီး ရှိသေးတယ်၊ ဆန်ကွဲကျ နေသေးတယ်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားတို့ အသုံးမျိုး မရှိဘူးတဲ့(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိကြပလား...(ရိပ်မိပါပြီ)။

မောင်နိုင် တချို့က ဒီလိုမပြောဘူးလား(ပြောပါတယ်) မင့်တော့ မကျေသေးဘူးကွ၊ အလုံးမကျေသေးဘူး...တော်တော် ကျပြန်တော့လဲ ဆန်ကွဲကျကျန်သေးတယ်...ပြောချင် ပြောနေတာ (မှန်ပါ)။ လူထုံးစံက မလာဘူးလား...(လာပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါတွေတော့ မရှိဘူးတဲ့၊ တစ်ခါတည်း ငြိမ်းအေးသွားတာပဲ... (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား...(ပါ၊ ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် လွန်ကျူးတဲ့ ကိလေသာတွေတော့ ရှိတာပဲ...တဲ့၊ ရှိမှန်း သိတဲ့အတွက် ငြိမ်းအေးအောင် လုပ်ချင်တဲ့စိတ် ငြိမ်းအေးအောင်ကိုပဲ လုပ်ပစ်လိုက်တယ်...(မှန်ပါ)။ ဒါဟာ ပုထုဇဉ်နဲ့ မထူးဘူးလား...(ထူးသွားပါတယ်ဘုရား)။

ပုထုဇဉ်ကတော့ဖြင့် မင်းလာပြန်ပြီလားဆိုပြီး အရင်ထက် ဒေါသကြီးချင် ကြီးသွားတယ်...(မှန်ပါ)။ ဒီကောင် အိမ်ပေါ် မတက်စေနဲ့ကွဆိုတော့ သူ့မျက်နှာမြင်ရရင် ထမင်းစားပျက်တယ် အစရှိသည်နဲ့ ပိုပြီး လာချင်မလာဘူးလား...(လာပါတယ်ဘုရား)။ သောတာပန်ကတော့ ငြိမ်းအေးအောင် လုပ်ပစ်လိုက်တယ်၊ ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဦးဘကလေး သဘောပါပလား...(ပါ၊ပါပြီဘုရား)၊ ဒီက
ဒကာ ဒကာမတွေ ကျေနပ်ကြပလား...(ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)၊
ဪ...ဒီဥစ္စာ တော်တော် အရေးကြီးအောင်ပဲ မြတ်စွာဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်နဲ့ ပုထုဇဉ်နဲ့ သော
တာပန် ချိန်ထိုးပြနေတာပါကလားဆိုတော့ အတော်ကို အဖိုး
တန်တဲ့တရား...(မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ
ဘုရား)၊ ဒီအတိုင်း လုပ်ရတော့မယ်ဆိုတာလဲ ကျေနပ်ကြပါနော်...
(မှန်ပါ့)၊ သဘောပါပလား...(ပါ၊ပါပြီ)။

အဲ...ဒါဖြင့် ၂-နံပါတ်က မှားမှန်းသိရင် နေ့လယ် မှားမှန်း
သိရင် ချက်ချင်းသိတယ်၊ ည ငြိမ်းအောင် လုပ်ပစ်လိုက်တယ်...
(မှန်ပါ့)။

ညကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးကို တစ်ခါတည်း ဖြစ်ပျက်တွေ
ရှုပြီးသကာလ ဒုက္ခချုပ်တဲ့ဆီ ငြိမ်းအေးအောင်ပဲ လုပ်ပစ်လိုက်
တယ်...(မှန်ပါ့)၊ ကဲ...ဒါတော့ မစဉ်းစားတော့ဘူးကွာ... မင်းလဲ
အနတ္တပဲ၊ အလုံးစုံအနတ္တတွေပဲ ဆိုပြီးသကာလ ကိုဝ...ငြိမ်းအေး
အောင် ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်...(မှန်ပါ့)၊ သူက ဆန်ကွဲကျအလုံးကြီး
ကျန်သေးရဲ့လား...(မကျန်ပါဘုရား)။

အဲဒီလို မကျန်အောင် ငြိမ်းအေးသွားလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမ
တွေ ပုထုဇဉ်နဲ့ ထူးတဲ့သဘောပဲ...(မှန်ပါ့)၊ ဒါ...သောတာပန်မှ
ဒီလိုဖြစ်တယ်...(မှန်ပါ့)၊ ပေါ်ကြပလား...(ပေါ်ပါပြီဘုရား)၊
ဘယ်နှစ်ချက်ရှိသွားပြီလဲ(နှစ်ချက်ရှိသွားပါပြီ)။

ကိုင်း...ဒကာ ဒကာမတို့ နာရီနဲ့ ဟောနေတာဖြစ်တော့
 ၃-နံပါတ်ကို ဟောပါတော့မယ်၊ ၂-နံပါတ် ကျေနပ်ပလား...
 (ကျေနပ်ပါပြီ)၊ မပျောက်စေနဲ့နော်...(မှန်ပါ)၊ မပျောက်စေနဲ့တဲ့
 ...၃-နံပါတ် ပြောမယ် ဒကာ ဒကာမတို့ ဝမ်းမြောက်စရာရှိတဲ့
 ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ဝမ်းမြောက်ကြပေတော့၊ ဝမ်းမမြောက်ရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ
 မြောက်အောင်လုပ်မဟဲ့၊ ဒီစိတ်တွေပေါ်ရင် အပါယ်လေးပါးတံခါး
 က သေသေချာချာ ပိတ်တယ်...(မှန်ပါ)၊ ဘယ်လိုလုပ်လုပ်
 မကျတော့ဘူး၊ ကျနိုင်သေးရဲ့လား...(မကျပါဘုရား)၊ အဲဒါကြောင့်
 ဒီအရေးဟာ မောင်နိုင်...သာမည အရေးလား...အလွန်အလွန်
 ကြီးတဲ့အရေးလား...(အလွန်အလွန်ကြီးတဲ့အရေးပါဘုရား)။

အလွန်အလွန်ကြီးတဲ့ ဓမ္မသဘော ဖြစ်လေသောကြောင့်
 ဘုန်းကြီးလဲ ခပ်အေးအေးနဲ့ နားရှင်းရှင်းဖြစ်အောင် သေသေချာချာ
 ပြောနေပါတယ်...(မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလဲ အရေးကြုံလို့ကို ဟောရှာ
 တယ်...(မှန်ပါ)။

ရဟန်းချင်း ရန်ဖြစ်ကြလို့ဟောတယ်(မှန်ပါ)၊ ရဟန်းချင်းတွင်
 ကိုဝ-မကပါဘူး၊ နတ်တွေပါ သွားဖြစ်တယ်...(မှန်ပါ)၊ အထက်
 အကုန်ကွဲသွားတယ်၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ပါ ကွဲတယ်(မှန်ပါ)။

သူ့ဆရာ ငါ့ဆရာနဲ့ ကွဲသွားတာ ဒီအောက်တွင် ကွဲတာလား
 မောင်နိုင်...(မဟုတ်ပါဘုရား)၊ သိပ်ကြီးကျယ်တဲ့အကွဲပဲ...(မှန်ပါ)။

ဪ...ပုထုဇဉ်တွေ သောတာပန် မတည်သေးတော့ ဒီလို
 ဖြစ်ကြတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုး၊ ဖြစ်ကြောရှည်တွေ အင်မတန်
 သနားတယ်...(မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်နှစ်ချက် ပြီးသွားမလဲ (၂-ချက် ပြီးသွားပါပြီဘုရား)။

နောက်ကျတော့ ၃-နံပါတ်ကတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီအတိုင်းမှတ်ပါ။ ၃-နံပါတ်ကတော့ လွယ်ပါတယ်။ ၃-နံပါတ်ဟာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် နဖူးပေါ် လက်တင်ပြီး စဉ်းစားပြီးနေတော့ ဪ...ဒီဘုရားသာသနာ မှတစ်ပါး တခြားသော သာသနာများမှာဖြင့် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဆိုတာဖြင့် ဘယ်တော့မှ မရှိဘူးဆိုတာလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ယုံကြည်တယ်(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ)။

ဒီ...ဘုရားသာသနာတော်မှာသာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာရှိတယ်...(မှန်ပါ)။ တစ်ပါးသာသနာမှာဖြင့် သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ရဟန္တာဟာဖြင့် မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ သူ့ဟာသူ သိတယ်(မှန်ပါ)ဘုရား။

တွေးလိုက်လို့ရှိရင် ဪ...ဒါတွေဟာ မရှိနိုင်ပါဘူး၊ ဒါတွေဟာ...ပေါ်ကြပလား...(ပေါ်ပါပြီ)၊ ဒီလိုသိတယ်...(မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ဒါကြောင့် ၃-နံပါတ်က လွယ်တယ်...(မှန်ပါ)။

ပေါ်ကြပြီနော်(ပေါ်ပါပြီ)၊ ဒီဘုရားသာသနာမှတစ်ပါး တခြားသာသနာ၌ ထွက်ရပ်လမ်းမရှိ...(မှန်ပါ)။ ဒီလိုသိတာဟာ ဘယ်သူ၏ အသိပါလိမ့်...(သောတာပန်၏အသိပါဘုရား)။

ပုထုဇဉ်ဆိုလို့ ဪ...သူတို့အယူမျိုးက ဟုတ်ထင်ပါရဲ့၊ ဒီလိုလာသေးတာကိုး...(မှန်ပါ)။ သူတို့အယူက ထွက်ရပ်လမ်း

ထင်ပါရဲ့၊ ဒီလိုဝိစိကိစ္ဆာက ရှိသေးတယ်(မှန်ပါ)။ သဿတသမား၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒီသမားက ဟုတ်ထင်ပါရဲ့၊ အမရာဝိက္ခေပကလဲ ဟုတ်တင်ပါရဲ့... ဣဿရနိဗ္ဗာန အယူသမားတွေကလဲ ဟုတ်ထင်ပါရဲ့... လာသေးတာကိုး...(မှန်ပါ)။ ကဲ...ဒါတွေ သောတာပန်မှာ လာသေးရဲ့လား...(မလာပါဘုရား)။

ဒီဘုရားသာသနာတော်မှတစ်ပါး တခြားသော သာသနာမှာ ထွက်ရပ်လမ်း မရှိတော့ဘူး(မှန်ပါ)။ ဘာဖြစ်လို့တုန်း သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်က ဒီသာသနာမှာသာ ရှိနိုင်တယ်...(မှန်ပါ)။ ဒီပြင်နေရာမှာ...(မရှိပါဘုရား)။

အဲဒီလိုသိတဲ့ အသိဟာလဲ မယောင်တဲ့အသိဟာလဲ ကိုဝ... ကိုပေါ်၊ မှတ်လိုက်စမ်း...သောတာပန်တို့၏ စိတ်နေစိတ်ထား သဘောသွားပဲ...(မှန်ပါ)။ ဘယ်နှစ်ချက် ရှိသွားမလဲ(သုံးချက် ရှိသွားပါပြီဘုရား)။

သုံးချက် ရှိသွားပြီနော်...ခုနစ်ချက် ဟောရမှာ ဒကာ ဒကာမတို့...။

ကဲ...ကိုပေါ် ဘယ်နှစ်ချက် ပြီးသွားပလဲ...(သုံးချက် ပြီးသွားပါပြီဘုရား) ၄-နံပါတ် ပြောပါတော့မယ် ဒကာ ဒကာမတို့ နော်...(မှန်ပါ)။

ရဟန်းမှာဆိုလို့ရှိရင် အာပတ်သင့်တယ် ဆိုတာ ရှိတယ်၊ မြက်ပင်ကလေး သွားပြီးသကာလ မိမိပယောဂနဲ့ ဆိတ်လိုက်မယ်၊ ဆွလိုက်မယ်၊ သစ်ပင်ကလေး ဓားကလေးနဲ့ ခုတ်လိုက်မယ်၊ စိတ်ပါပြီး ခုတ်လိုက်မယ်...ထစ်လိုက်မယ်ဆိုရင် အာပတ်သင့်တာ

ရှိသေးတာကိုးဗျ...(မှန်ပါ)။ အဲဒီလို အာပတ်သင့်လာတဲ့အခါ ကိုပေါ် ကိုဝ မှတ်လိုက်စမ်း...သောတာပန် ဟရန္တာတို့ ဒီလိုခုတ်မိ ထစ်မိမယ် ဆိုလို့ရှိရင် ချက်ချင်း ငါသည်ကား ဆိုလို့ရှိရင် အာပတ်သင့်ပြီ ချက်ချင်းပဲ ညပြုမိလို့ရှိရင် ညပဲ၊ တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ထံ တပည့်တော် လွန်ကျူးမိပြီဘုရား...ဒေသနာ ကြားချင် တယ်...(မှန်ပါ)။ ဒါပျောက်သွားအောင် ရှင်းပလား(ရှင်းပါပြီ)။ အချိန်ဆိုင်းသေးသလား...(မဆိုင်းပါဘုရား)။

ဒါက ရဟန်းကို ဟောပါတယ်၊ လူကျတော့ကို နေ့လယ်က ငါအပြစ်သင့်သွားသကွာ...အဲသည်အပြစ်ကို ငါသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဝန်ချတောင်းပန်ပြီး သကာလ ပြေအောင် လုပ်မယ်ဟ၊ ဒီစိတ် ပေါ်လာတယ်...(မှန်ပါ)။

ကိုယ်က မှားတယ်၊ အဲ...မှားတဲ့ဥစ္စာ ချက်ချင်းပြေအောင် လုပ်ချင်တဲ့စိတ်ဟာ တစ်ခါတည်း ပေါ်လာတယ်...(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။ အနာပေါက်တယ်ဆို ချက်ချင်း ကုချင်စိတ် ပေါ်သလိုပေါ့ဗျာ...(မှန်ပါ)။

ချက်ချင်း ကျူးလွန်တာကလေး သိတယ်ဆို ချက်ချင်း ဘုရားရှေ့သွားပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်လဲ ထိုင်ပစ်လိုက်တယ်(မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ)။ ထိုင်ပစ်လိုက်ပြီးတော့ ပြေပျောက်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်တယ်...(မှန်ပါ)။ ဒါ...ဘယ်သူ၏ စိတ်ထားပါလိမ့်...(သောတာပန်၏ စိတ်ထားပါဘုရား)။

ပုထုဇဉ်ကတော့ဟေ့၊ မင်းအတွက်ကြောင့် ခါးစည်းခံမယ်က မလျှော့ဘူး(မှန်ပါ)။ ဒီလိုမရှိဘူးလား (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ မင်းကို

ဒီဘဝမဟုတ်ဘူးကွ...ဟိုဘဝကို မကျေဘူးကွ...တယ်လဲ ပြင်းထန်ပါကလား...(ပြင်းထန်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါ...ခိုးလို့အပါယ်ကျမယ်ဆိုရင် ခါးစည်းခံမယ် ပြောချင်ပြောနေတာ(မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒါကြောင့်မို့ ဘုန်းကြီးကတောင် ပြောရသေးတယ်၊ မင်းတို့ ခါးစည်းကြိုး ပေးမည့်လူ ရှိသေးရင် တော်သေးရဲ့ကွာ၊ ဘယ်-ဘယ်သူက ခါးစည်းကြိုး ပေးမှာတုန်း...သူတို့ကို...(မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ပုထုဇဉ်ဟာ မရှည်လားဗျ၊ အခုကြည့်လေ...သူတို့ ပြောတာပဲကြည့်တော့၊ ဒီအတွက်ကြောင့် အပါယ်ရောက်မယ်ဆိုရင် ခါးစည်းခံမယ်တဲ့(မှန်ပါ)၊ စင်စစ်တော့ သူတစ်ပါး မတရားလုပ်တယ်ဆိုရင် အပြစ်တော့ မသင့်ဘူးလား...(သင့်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီအပြစ်ကို သူတို့က ခါးစည်းခံမယ်တဲ့...(မှန်ပါ)၊ ဒီလိုပြောတဲ့လူတွေ...(မှန်ပါ)၊ ပုထုဇဉ်က မထူးခြားဘူးလား...(ထူးခြားပါတယ်ဘုရား)။

ခုနက သောတာပန်ဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မဟုတ်ဘူး...ဒါကို မြန်မြန်ကုလိုက်မှအေးမယ်၊ ငါလွန်သွားပြီ၊ မြန်မြန်ကုမယ်ဆိုပြီး သကာလ ဒီဟာငြိမ်းအေးအောင် တစ်ခါတည်း တရားသွားထိုင်လိုက်တယ်၊ လူဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင် (မှန်ပါ)၊ ဘုန်းကြီးဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင်တော့ ဒေသနာသွားကြားလိုက်တယ်...ရိပ်မိပလား...(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ချက်ချင်းပြေပျောက်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်တယ်...(မှန်ပါ) ဒါ...ဘယ်သူ့စိတ်ထားပါလိမ့်...(သောတာပန်၏စိတ်ထားပါဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်နှစ်ချက် ရှိသွားပလဲ...(လေးချက်ရှိသွားပါပြီ) လေးချက်ရှိသွားပြီ...သုံးချက် ကျန်သေးတယ်နော်...

ကဲ...ဒကာ ဒကာမတို့ ဂရုစိုက် နားထောင်ပါဦးတဲ့၊ ကျန်တဲ့ သုံးချက်ကို ပြောပါတော့မယ်ဆိုတော့ အခု ငါးချက်မြောက် ပြောရတော့မှာပေါ့ မောင်နိုင်...(မှန်ပါ)။

ငါးချက်မြောက် ဒကာ ဒကာမတို့ မှတ်ထားစမ်းပါ... ဥပမာမယ် ဒကာ ဒကာမတွေက သောတာပန် တည်ပြီးသား ဆိုပါတော့...(မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျား သက်သေခံကလေး လိုက်ခဲ့စမ်းပါ၊ ကျုပ်အမှုက ခင်ဗျားတို့လိုက်မှလဲ ခိုင်လုံမလို ဖြစ်နေတယ်၊ နည်းနည်းတော့ဖြင့် ဝေ့လည်ကြောင်ပတ် သုံးမှပဲရမယ်၊ ဥပမာမယ် အမှုသည်က ပြောထားတယ်ဆိုပါတော့...(မှန်ပါ)၊ ရှေ့နေကရင်လဲ သင်ထားတယ်ဆိုပါတော့...(မှန်ပါ) သဘောကျပလား...(သဘော ကျပါပြီ)။

သူဟာတဲ့...ဒီလူ သနားလို့ လိုက်တော့ လိုက်ပါတယ်တဲ့... ရုံးပြင်ကနွားကို လိုက်ပင်လိုက်ငြားသော်လဲ သူ့သီလပျက်မှာ၊ သူ့သမာဓိပျက်မှာနဲ့ သူ့ပညာပျက်မှာကိုတော့ အထိခိုက်မခံဘူး... (မှန်ပါ)။

လိုက်တော့လိုက်တယ်၊ သူတစ်ပါးကိစ္စ ဆောင်ရွက်ဖို့ လိုက် တော့လိုက်တယ်၊ သို့သော် သီလပျက်၊ သမာဓိပျက်၊ ပညာ ပျက်မခံဘူး...(မှန်ပါဘုရား)၊ ဘယ်သူ၏ စိတ်ထားပါလိမ့် ... (သောတာပန်၏ စိတ်ထားပါဘုရား)။

ကိစ္စကြီးငယ်ရှိရင်တော့ ကူပါဦး၊ ယူပါဦးဆိုရင် ကူချင်၊ ယူချင်တဲ့စိတ်တော့ ပေါ်တာပဲ။ ပေါ်ပင်ပေါ်ငြားသော်လဲ သူ့မှာ ရှိထားတဲ့ သီလ၊ သူ့ရထားတဲ့ သမာဓိ၊ သူ့ရထားတဲ့ ဝိပဿနာမဂ်

ပညာတွေတော့ ပျက်စီးဖို့ရာကို တစ်ခါတည်း ဘယ်တော့မှ စိတ်မကူးဘူး...(မှန်ပါ)။ အကြောင်းအကျိုးတော့ဖြင့် ရွက်ဆောင်ပေးမယ်။ ဒီဟာတော့ အထိမခံနိုင်ဘူး...(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား...(ရိပ်မိပါပြီ)။ ဒါ...ဘယ်သူ့စိတ်ထားပါလိမ့်...(သောတာပန်၏စိတ်ထားပါဘုရား)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဪ...သောတာပန်စိတ်ထားက ဒီလိုထူးခြားပါလားလို့ ဆိုတော့ ဘုရားက ငါ ဥပမာကလေးပါ ထည့်ပြောပါမယ်ကွာ...မင်းတို့သိရအောင်တဲ့။ ဒီ...ကောသမ္ဘိယသုတ်မှာပဲ...(မှန်ပါ)။

နွားမကြီးဟာကွာတဲ့...နွားကလေးပေါက်စနဲ့ မွေးစနွားနဲ့ နွားရှင်က တစ်နေရာမှာ ချည်ထားတယ်တဲ့။ မြက်ခင်းတစ်ခုမှာ မြက်ပေါက်တဲ့နေရာမှာ...(မှန်ပါ)။ သူ မြက်ပဲ စားတာပဲ။ မြက်တွင် စားနေတယ်လို့ မင်းတို့ မအောက်မေ့နဲ့။ သူ့နွားကလေးကိုလဲ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်လျက်ပဲတဲ့...(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား...(ရိပ်မိပါပြီ)။

မြက်ချည်းစားနေသလား...(မဟုတ်ပါဘုရား)။ သူ့နွား အငယ်ကလေးကော...(ကြည့်လျက်ပါဘုရား)။

အဲဒီအတိုင်းပဲဟေ့...တဲ့။ တစ်ယောက်က သက်သေလိုက်ခဲ့ပါ။ အမှုလိုက်ခဲ့ပါဆိုရင် တရားတဲ့လမ်းဖြစ်စေ၊ မတရားတဲ့လမ်းဖြစ်စေ ခေါ်လို့ အားနာလို့တော့ လိုက်တာပဲ...(မှန်ပါ)။ လိုက်ပင် လိုက်ငြားသော်လဲ သီလ သမာဓိ ပညာဆိုတဲ့ နွားငယ်တော့ ကြည့်လျက်ပဲတဲ့...(မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒီမှာလဲ နွားမကြီးက စားလျက်ပဲတဲ့...ဟိုမှာ နွားကလေးကို မျက်ခြည်မပြတ်...(ကြည့်လျက်ပါဘုရား)။

အဲဒီဥပမာနဲ့ မှတ်ထားစမ်းပါကွာတဲ့၊ ငါဘုရား...ဒီအတိုင်း မင်းတို့ကို သတိပေးပါတယ်တဲ့(မှန်ပါ)။ သောတာပန်စိတ်ဟာ ဒီစိတ်ပါပဲတဲ့(မှန်ပါ)။ အမှုကြီးငယ်ခေါ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဦးဘရှင်းခေါ်တယ်၊ ဥပမာ ကိုဝ...ခေါ်တယ်၊ လူကြီးလူကောင်းတွေ ဖြစ်နေတော့...(မှန်ပါ)။ ကွာ...လိုက်တော့ လိုက်ရတာပေါ့ကွာ မကင်းတရားကိုကွ... (မှန်ပါ)။ လိုက်ပင်လိုက်ငြားသော်လဲ မုသားသုံးပါဆိုတော့ သူ မသုံးတော့ဘူး၊ သီလအပျက်မခံတော့ဘူး...(မှန်ပါ)။ သူ့သမာဓိပျက်မှာဆိုလို့ရှိရင်ကော...(မခံပါ)။ သူ့ပညာပျက်သွားမယ် ဆိုရင်ကော...(မခံပါ)။ အဲဒီတော့ ငဲ့တယ်...(မှန်ပါ)။ နွားကလေး ကြည့်သလို ကြည့်တာပဲတဲ့...(မှန်ပါ)။ ဒီလူ့ကိစ္စလဲ နွားမကြီး စားသလို...စားပြီးတော့ ရွက်ဆောင်နေတာပဲတဲ့...(မှန်ပါ)။

နွားကလေးကြည့်မှုကလေးတော့ မလျှော့နိုင်ဘူးတဲ့...(မှန်ပါ)။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကြည့်မှုကတော့...(မလျှော့နိုင်ပါဘုရား)။ အဲဒါ ဘယ်သူ၏ စိတ်နေစိတ်ထားတုန်း...(သောတာပန်စိတ်ထားပါ)။ ရှင်းကြပလား...(ရှင်းပါပြီ)။

ဘုရားကိုက ပေးတဲ့ဥပမာ...ဘုန်းကြီးကပေးတဲ့ ဥပမာလို့ မယူလိုက်ပါနဲ့(မှန်ပါ)။ ကောသမ္ဘိယသုတ်မှာ ဟောပါတယ်...(မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်နှစ်မျိုးရပလဲ...(ငါးမျိုးရပါပြီ)။ ငါးမျိုးရတော့ နှစ်မျိုးကျန်သေးတာပေါ့ကွာ...နော်(မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ နွားဥပမာနဲ့ ပြောလိုက်သဖြင့် ခင်ဗျားတို့လဲ ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းတဲ့နေရာ ရောက်ခဲ့လို့ရှိရင် သူဆိုတာ တော့ဖြင့် မခေါ်မည့်လူလဲ မရှိဘူး၊ မပြောမည့်လူလဲ မရှိဘူး၊ အရေးရှိရင် ကူပါဦး၊ ယူပါဦးဆိုတာတွေကတော့ဖြင့် တစ်ပုံကြီး လာကြမှာပဲ...(မှန်ပါ)၊ မလာပေဘူးလား...(လာပါတယ်ဘုရား)။

သောတာပန်တည်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင် မလိုက်ဘူးလို့ တော့ဖြင့် မငြင်းပါဘူး...(မှန်ပါ)၊ သူ့ဆီ ငဲ့လိုက်တော့တာပါပဲ...(မှန်ပါ)၊ လိုက်ပင်လိုက်ငြားသော်လဲ ကိုယ့်သီလပျက်အောင်တော့...(မလုပ်ပါဘုရား)။

ကိုယ့်သီလ မပျက်မှုကိုတော့ အမြဲကြည့်တယ်...(မှန်ပါ)၊ သမာဓိပညာ မပျက်မှုကို...(အမြဲကြည့်ပါတယ်)၊ အဲဒါ ပုထုဇဉ်တို့နဲ့ မတူတဲ့စိတ်ထား...(မှန်ပါ)။

ပုထုဇဉ်ကတော့ဖြင့် သက်သေလိုက်လိုက်တယ်ဆိုရင် ဒီဘက်က ခင်ဗျားသာ လိုက်လိုက်လို့ရှိရင်ဗျာ ဒီအမှုဟာ ချောသွားမှာပဲ ဆိုလို့ရှိရင် ရှေးတစ်ထောင်ယူ ဆိုလို့ရှိရင် တစ်ထောင်တန်ကို အပါယ်ကျအောင် ပြောချလိုက်တာပဲ...(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား...(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သောတာပန်က ဒီလိုပြောလေ့ ဆိုလေ့ရှိရဲ့လား...(မရှိပါ)၊ သီလသမာဓိ ပျက်မယ်ဆိုရင်တော့...(မပြောပါ)၊ အမှန်ပြောမယ်ဆိုရင်တော့...(ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါ ကွာတယ်(မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်နှစ်ချက် ရှိသွားပြီလဲ...(ငါးချက် ရှိသွားပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ခြောက်ချက်မြောက်...တဲ့၊ ခြောက်ချက်မြောက်ကတော့ ဘာတုန်းလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဒကာ ဒကာမတို့၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး တရားတွေကို ဘုန်းကြီးများက ဟောနေတယ်၊ သစ္စာတရားတွေ ဟောနေတယ် ဆိုပါတော့ ကိုပေါ်ရာ...(မှန်ပါ)။

အို...ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဒုက္ခသစ္စာပဲ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှ ခင်မှု၊ မင်မှုတွေက သမုဒယသစ္စာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဖြစ်ပျက်ရှုနေတာက မဂ္ဂသစ္စာ၊ ဒီခင်မှု မင်မှုတွေ ချုပ်သွားတာကလဲ နိရောဓသစ္စာဆိုတဲ့ တရားတွေများ ဟောနေလို့ရှိရင် အနက် အဓိပ္ပာယ်ကလေး သိပြီးသကာလ စိတ်ဟာ ဘယ်မှ မသွားဘဲနဲ့ နာလေ့ရှိသတဲ့...(မှန်ပါ)။

ဒါဟာ ပုထုဇဉ်နဲ့ မတူဘူးတဲ့ (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား...(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သစ္စာတရားတွေများ ဟောနေမယ်၊ မြတ်စွာဘုရား ဒေသနာတော်များ ဟောနေမယ်ဆိုရင် သူက ဘယ်မှ မသွားဘူးတဲ့ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီဘုရား)။

ဘယ်မှ မသွားတော့ပါဘူးတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ရိပ်မိပလား...(ရိပ်မိပါပြီ) ဘယ်မှ မသွားတော့ဘူး၊ သဘောပါပလား...(ပါ၊ပါပြီဘုရား)။

လောကီဥပမာ ငါပြောမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတို့ ကလေးကလေး တစ်ယောက်ရှိတယ်...ကွာတဲ့၊ ကလေးကလေး တစ်ယောက်က လေးဘက်သွားကလေး၊ မီးခဲ သွားကိုင်တယ်ဆို

ကလေးက နုသကိုးဗျ...(မှန်ပါ)၊ နုတဲ့အခါကျတော့ ရဲ့ရဲ့နဲ့ သူ့အသားကလေး လောင်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်ပေါ်...ကိုဝ...ကြာပါ့မလား...(မကြာပါ)၊ ချက်ချင်း နောက်ပြန်ဆုတ်တယ်...(မှန်ပါ) ဘုရား။

ဒီပြင်စိတ်တွေ ဘာတွေ အပြင်ထွက်မယ်ဆိုရင် အထွက်ကို မခံဘူး-(မှန်ပါ)၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ရိပ်မိပလား...(ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)၊ ဒီပြင်စိတ်တွေ အပြင်ထွက်ခံသေးရဲ့လား...(မခံပါ)၊ တစ်ခါတည်း နောက်ပြန်ပြီး ဆုတ်တယ်၊ ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

မြတ်စွာဘုရား တရားတော်နာရတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင် ပီတိသောမနဿတွေ ဖြစ်ပြီး သကာလ ဒီပြင်စိတ်မလာခဲ့နဲ့၊ ဒီပြင်စိတ် မလာခဲ့နဲ့...ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးလိပ်...ဒီတရား အာရုံပဲ သဘောကျနေတာပဲ (မှန်ပါ)ဘုရား၊ သဘောကျပြီနော်...(ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မြတ်စွာဘုရားတရားတော် နာရတဲ့အခါ အာရုံတစ်ပါးသို့ မသွားဘဲနဲ့ စူးစူးစိုက်စိုက် နာနိုင်ခြင်းသည် ပုထုဇဉ်နဲ့ သောတာပန် ဒါထူးခြားသကွတဲ့...(မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား...(ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)၊ ဒါက ခြောက်ချက်မြောက်ကို ဟောလိုက်ပါတယ်...(မှန်ပါ)။

ခုနစ်ချက်မြောက် ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်မိဖို့ရာကတော့ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတဲ့တရား၊ ဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း တပည့်သာဝကတွေက ဟောတဲ့တရား၊ ဒီတရား

တွေ နာပြီးနေရတဲ့အခါကျတော့ အို...ပြောလို့ ဆိုလို့လဲ မပြီးနိုင်ဘူး၊ ဝမ်းမြောက်လို့လဲ မပြီးနိုင်ဘူး...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ)။

ပြောလို့ဆိုလို့လဲ (မပြီးနိုင်ပါဘုရား)၊ ဝမ်းမြောက်လို့လဲ(မပြီးနိုင်ပါဘုရား)၊ အင်မတန် စိတ်ထဲမှာ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ သိပ်ပြီး သဘောကျလေ့ရှိတယ်...(မှန်ပါ)၊ ဒီပီတိသောမနဿဟာက တော်တော်နဲ့ မပျောက်တဲ့ဘူး...(မှန်ပါ)၊ ပုထုဇဉ်ကတော့ ထသွားရင် ပျောက်တာပဲ...(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ထသွားတယ် ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီနေရာမှာပဲ ဝမ်းသာသလိုလိုနဲ့ ဟိုနေရာ ထသွားရင်-(ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

သောတာပန်တည်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ပြောစရာရှိလို့သာ ပြောလိုက်တယ်၊ ဒီဝမ်းမြောက်နေတာကလေးဟာက တော်တော်နေရင်း ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝမ်းသာနေရင်း တော်တော်ကြာရင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် သဘောကျနေရင်း၊ ကိုယ့်စိတ်ကလေးနဲ့ကိုယ်ပဲ ကြည်နူးနေရင်း၊ ကိုဝ ဒီလိုနေတာဗျ (မှန်ပါ)ဘုရား)။

အနက်သဘောတွေ သိပြီးသကာလ တယ်ကောင်းပါကလား၊ တယ်ဟုတ်ပါကလား...တယ်မှန်ပါကလား...တယ်သဘောကျစရာအစစ်ပဲ၊ မျက်လုံးဖွင့်ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက၊ ဟ...အလွန်ကို ဝမ်းမြောက်စရာ ကောင်းတယ်ဆိုပြီးသကာလ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိပြီး ဝမ်းမြောက်သက် အင်မတန် ရှည်လေ့ရှိတယ်...(မှန်ပါ)ဘုရား) သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ) အဲဒါ...ပုထုဇဉ်ဟို့နဲ့ မတူဘူးကွတဲ့...(မှန်ပါ)ဘုရား) ရိပ်မိပလား...(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ နိဂုံးချုပ်ပြီ၊ ဝ-နံပါတ်က စပြီး အကျဉ်းပြောမယ်...ခုနစ်ချက် ရှိသွားပြီ...(မှန်ပါ)။

(၁) ဝ-နံပါတ်က လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ထတိုင်း ထတိုင်း ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း နောက်က ချက်ချင်းသိတာ သောတာပန် တို့၏အသိ (မှန်ပါ)၊ ချက်ချင်း သိတာသည် (သောတာပန်တို့ ၏ အသိပါဘုရား)။

(၂) ၂-နံပါတ်က ချက်ချင်း သိလို့ သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ငြိမ်းအေးအောင် လုပ်နိုင်ခြင်းသည်...(သောတာပန်တို့၏ အသိပါဘုရား)၊ သောတာပန်၏ ဒုတိယအသိ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

(၃) ဤ ဘုရား သာသနာတော်မှတစ်ပါး တခြားသော သာသနာ မှာ ထွက်ရပ်လမ်း မရှိဘူးလို့...သိနေတဲ့ အသိဟာလဲ... (သောတာပန်တို့၏ အသိပါဘုရား)၊ ဘယ်နှစ်ချက် ရှိသွား ပလဲ...(သုံးချက်ပါဘုရား)၊ သုံးချက်ရှိသွားပြီနော်။

(၄) တစ်ခါ ကိစ္စကြီးငယ်ရှိတဲ့အခါကျတော့ အင်မတန် ကုသ၊လို တဲ့...ဥပမာ ကိုယ့်မှာ ကျူးလွန်ထားတဲ့ အပြစ်ကလေးတွေ ရှိနေတယ်၊ မပယ်နိုင်သေးတဲ့ ကိလေသာက ထကြွ သောင်း ကျန်းလာတဲ့အခါမှာ ချက်ချင်းပဲ ကုသ၊လိုတဲ့ စိတ္တုပ္ပါဒ် ပေါ်လာတာလဲ ဘယ်သူ၏ အသိပါလိမ့်...(သောတာပန်၏ အသိပါဘုရား)၊ သောတာပန်တို့၏ အသိဆိုတာ ပေါ် ပလား(ပေါ်ပါပြီဘုရား)၊ ချက်ချင်းပဲ ကုသချင်တဲ့ သဘော ဟာလေ...(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

(၅) ကိစ္စကြီးငယ်ရှိလို့ သူတစ်ပါးအတွက် လိုက်ရငြားသော်လဲ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အပျက်မခံဘဲနဲ့ လိုက်ခြင်းသည် သောတာပန်၏ စိတ်ထား...(မှန်ပါ)၊ ဘယ်နှစ်ချက်ရှိသွားပလဲ (ငါးချက် ရှိပါပြီဘုရား)၊ ငါးချက် ရှိသွားပြီနော်...(မှန်ပါ)။

(၆) မြတ်စွာဘုရား တရားတော်တွေကို ဘုန်းကြီးများက ဟော ဟော...ဘုရားက ဟောဟော...ကိုယ်တော်ကြီး ဟောတဲ့ တရားကို ၊ ဆက်ဟောနေလို့ရှိရင် အာရုံတစ်ပါးသို့ မသွားဘဲနဲ့ နာပြီး နေနိုင်ခြင်းသည်လဲပဲ ပုထုဇဉ်နဲ့ မတူတဲ့ တရားနာမှုပဲ...(မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား...(ပေါ်ပါပြီ)။

(၇) ခုနစ်ချက်မြောက်က မောင်နိုင်ရေ...နာပြီးသည်၏ အခြား၌ ကိုယ့်ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်တဲ့ တရားတွေနာရတော့ ဝမ်းမြောက် လို့ မဆုံးနိုင်ဘဲနဲ့ အိမ်ရောက်လဲ ပြောလို့မပြီး၊ နှလုံးသွင်း ပြန်လဲ ဝမ်းမြောက်လို့ မပြီး၊ ကြည်ညိုလို့ မပြီး၊ ကျေးဇူးတင် လို့ မပြီး၊ ဒီလိုမပြီးတဲ့ သတ္တိတွေဟာလဲ သောတာပန်ကွတဲ့ (မှန်ပါ)၊ ပုထုဇဉ်ကတော့ ပြီးကပစ်ပဲတဲ့ ...(မှန်ပါ)ဘုရား)။ ပြောတော့ ပြောရှာပါရဲ့၊ ပြောတဲ့အတိုင်းလဲ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကိုယ်က မနေနိုင်ဘူး၊ အင်း...ပြီးကပစ်သူကတော့...(မှန်ပါ)၊ ပြီးရင်ပစ်တာပဲ...(မှန်ပါ)ဘုရား)။

သောတာပန်ကတော့ ဒီလိုဟုတ်သေးရဲ့လား...(မဟုတ်ပါ ဘုရား)၊ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဝမ်းမြောက်လို့ကို ဘယ်နှယ်တုန်း...(မဆုံးနိုင်ပါဘုရား)၊ ဝမ်းမြောက်လို့ကို ဒကာ ဒကာမတို့ မဆုံးနိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား...(သေချာပါပြီ) အဲဒါ ဘယ်သူနဲ့

မတူတာပါလိမ့်...(ပုထုဇဉ်နဲ့ မတူတာပါ)၊ ပုထု ဇဉ်နဲ့ မတူတာ သောတာပန်စိတ်ထားက...(မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ရိပ်မိ ပလား...(ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ (၅)နံပါတ်မှာ သူများကိစ္စ လိုက်တဲ့အခါမှာလဲ နွားမကြီးသည် နွားကလေးလဲကြည့်၊ အစာလဲစားသလို သူများ ကိစ္စကို ရွက်ဆောင်ငြားသော်လဲ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အပျက် မခံတာလဲ ဘယ်သူတို့၏ ထူးခြားမှုလဲ...(သောတာပန်တို့၏ ထူးခြားမှုပါဘုရား)၊ ၅ နံပါတ်မှာ အဲဒါ ဒီအတိုင်း လာလိမ့် မယ်နော်...(မှန်ပါ့ဘုရား)။

(၆) နံပါတ် ကျလာတဲ့အခါကျတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ တရားနာပြီးသကာလ စိတ်တွေ အပြင်သွားမယ်လို့ အသွားခံရဲ့ လား...(မခံပါဘုရား)၊ ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်တယ် (မှန်ပါ့)၊ ဟေ့...မင်းမလာခဲ့နဲ့၊ မင်းကိစ္စမဟုတ်ဘူး၊ အရောင်းကိစ္စ မဟုတ် ဘူး၊ အဝယ်ကိစ္စမဟုတ်ဘူး၊ သားရေးသမီးရေးကိစ္စ မဟုတ်ဘူး ဆိုပြီး သကာလ တစ်ခါတည်း ကလေးကလေး မသိလို့ မီးခဲကို ကိုင်မိငြားသော်လဲ ကလေးဆိုတော့ ပိုပူတယ်၊ မြန်မြန် နောက် ဆုတ်တယ်၊ မဆုတ်ဘူးလား...(ဆုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ တရားတွေဘာတွေ နာနေတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်ကိစ္စဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်ဟာဖြစ်ဖြစ် မလိုက်ဘူးဟေ့ဆိုပြီး ချက် ချင်း နောက်ဆုတ်တယ်...(မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ ဘုရား)၊ တရားထဲ ဒီပြင်ဟာ အဝင်ခံသေးရဲ့လား...(မခံပါဘုရား)။

အဲဒီလို ကလေးကလေး မီးခဲကိုင်တဲ့သဘောသည် မီးခဲမှန်း သိရင် ချက်ချင်း အသားနုကလေးမို့ နောက်ပြန် ဆုတ်သလို ဒီမှာလဲ ကိစ္စကြီးငယ် ဝင်လာလို့ရှိရင် ချက်ချင်း နောက်ပြန်ဆုတ် တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

နောက်(၇)နံပါတ်ကတော့ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် တရားတွေ နာရတဲ့အချိန်မှာ ဒီမှာလဲ ဝမ်းမြောက်လို့ မပြီးဘူး...(မှန်ပါ)၊ လမ်းသွားရင်လဲ (မပြီးပါဘုရား)၊ ပြောဆိုပြီး ဝမ်းမြောက်သွား တာပဲ...(မှန်ပါ)၊ အိမ်ရောက်ပြန်လဲ ဘယ်နှယ်နေသတန်း (ဝမ်းမြောက် လို့ မပြီးပါဘုရား)။

အဲ...အနက် အဓိပ္ပာယ်သိပြီး ဝမ်းမြောက်လို့ မဆုံးနိုင်တဲ့ သဘောဟာလဲ ပုထုဇဉ်တို့နဲ့ ခြားနားတဲ့ သဘောပါပဲ...(မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဘယ်နှစ်ချက်ပါလိမ့်...(ခုနစ်ချက်ပါဘုရား)။

အဲဒါ...သောတာပန်တည်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပုထုဇဉ်တို့နဲ့ ဒီလို ခုနစ်မျိုး ထူးခြားသကွတဲ့...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ)။

ဥပမာ...ရန်တော့ သောတာပန်လဲ ဖြစ်တာပဲ၊ ဖြစ်ရင်ဖြစ်မှန်း နောက်က သိတယ်...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ)၊ ဖြစ်...ဖြစ်ခြင်း၊ ဒါကတော့ လွန်သွားပဟေ့...ဆိုတာ နောက်က မသိဘူးလား...(သိပါတယ်)၊ အဲ-နောက်က သိလိုက်ခြင်းသည် လည်း သောတာပန်၏ ၁-နံပါတ် (မှန်ပါ)၊ သိလို့ ငြိမ်းအောင် လုပ်ခြင်းသည်လည်း သောတာပန်၏ ၂-နံပါတ်...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ)၊ သိလို့ ကုသခြင်းသည်လည်း

(၃-နံပါတ်ပါဘုရား)၊ ၄-နံပါတ်ဆိုလိုက်ပါတော့၊ ၄-နံပါတ်နော်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

၃-နံပါတ်ကတော့ ဟိုဟာကိုး မောင်နိုင်ရ... ဒီဘုရား သာသနာမှတစ်ပါး တခြားသော သာသနာမှာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိ မရှိ...(မှန်ပါ့)၊ အဲဒါကတော့ ယုံကြည်လုံးသန်တာကို ဆိုပါတယ်... (မှန်ပါ့)။

သူများကိစ္စတွေ ရွက်ဆောင်တဲ့ အခါမှာလဲ ဘာငဲ့လေ့ ရှိပါလိမ့်...(သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို ငဲ့လေ့ရှိပါတယ် ဘုရား)၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ငဲ့ပြီးသကာလ ရွက်လဲ ရွက်ဆောင်တယ်တဲ့၊ ကိုယ့်အကျိုးယုတ်လဲ...(မခံပါဘုရား)၊ ဒါ...ထူးခြားတယ်၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီဘုရား)။

တရားတို့ ဘာတို့ နာရတဲ့အခါမှာကော တစ်ပါးသော စိတ်တွေ အဝင်ခံသေးသလား-(အဝင်မခံပါဘုရား)၊ ကလေးကလေးလိုပဲတဲ့၊ မီးခဲကိုင်မိတယ်ဆို ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်တာပဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ တစ်ပါးစိတ်ကို အဝင်ခံလေ့ မရှိဘူးတဲ့...(မှန်ပါ့)၊ သဘောပါပလား...(ပါ၊ ပါပြီ)။

၇-နံပါတ်ကျတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်တရားတွေနာရတော့ မှန်လိုက်တာ...ဟုတ်လိုက်တာ၊ သဘောကျလိုက်တာ...ပြောလို့ဆိုလို့လဲ အဖော်တွေနဲ့ တွေ့လဲ ပြောလို့ မဆုံးနိုင်ဘူးတဲ့...(မှန်ပါ့)၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်လဲ ဝမ်းသာလို့ (မဆုံးပါဘုရား)၊ ပီတိသောမနဿတွေဖြစ်နေတယ်...(မှန်ပါ့)၊ အဲဒါဟာလဲ ပုထုဇဉ်တို့နဲ့ မတူတဲ့အဖြစ်တွေပဲဆိုတာ သဘောကျပလား...

အဲဒါက ယနေ့ ဘုရားထီးတင်ဖို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ချုပ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်များ စဉ်းစားဖို့ (မှန်ပါ)။ မချုပ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ချုပ်လာ ပြန်လို့ရှိရင်လဲ ဒီခုနစ်ချက်နဲ့ညီရင် ဘယ်သူ့မှ မမေးနဲ့ တော့ သောတာပန်တဲ့...(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒီပြင် အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်တာတွေ ဒါတွေကတော့ ပြီးပြီးသား အကြောင်းတွေမို့ ဘုန်းကြီးက အထူးမပြောပါဘူး။ အပါယ်လေးပါး တံခါးဟာ ဒုက္ခချုပ်တယ်ဆိုရင် ပိတ်တာပါပဲ... (မှန်ပါ)။ ပိတ်တယ်ဆိုငြားသော်လဲ ပိတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်အစဉ် ဒီအတိုင်း ပေါ်မှ (မှန်ပါ)။ ဒီအတိုင်းပေါ်မှ သောတာပန်အစစ် ကိုး...(မှန်ပါ)။ ဒီအတိုင်း မပေါ်သေးရင်...(သောတာပန် မဟုတ် သေးပါဘုရား)။ ရိပ်မိကြပလား...(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကဲ...နာရီစေ့ပြီ...တရားပွဲလဲသိမ်းပြီ၊ တော်ကြဦးစို့...

သာဓု...သာဓု...သာဓု...

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - (၅၈၉/၉၅)(၅)

- ထုတ်ဝေသူ - ဦးအောင်ချို၊(မြိ-၀၈၃၁)၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ
တရားစဉ်နှင့်လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၊
အမှတ်-၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးတိုးဝင်း (မြိ-၀၂၄၃၁)၊ နေလရောင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၉၆(ခ)၊ ဘလမ်း ၊ ရန်ကုန်မြို့။